

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת ענת הלר-כריש

התובעת

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד רות דיין-וולפנר ועו"ד שלי יהב

נגד

הנתבע

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רוברט ליכט-פטרן

פסק דין

לפניי תביעה רכושית בין בני זוג שנפרדו ותביעה בעניין מזונות שהגישה התובעת נגד הנתבע.

א. רקע עובדתי ותיאור ההליכים:

1. התובעת והנתבע הם בני זוג לשעבר אשר נישאו זל"ז כדמו"י ביום 00.00.2011, נפרדו כעבור כ- 9 שנים בשנת 2020 והתגרשו זמ"ז בג"פ ביום 00.00.2022. לצדדים שני ילדים משותפים – --- יליד 2016 בן כ- 8.5 שנים כיום, ו- --- ילידת 2017 בת כ- 6.5 שנים כיום (להלן יחד: **הקטינים**).

2. התובעת ילידת שנת 1985, בעלת תואר ראשון במשפטים, בראשית שנות הנישואין השלימה התמחות במשפטים והוסכמה כעורכת דין אך לא עבדה במקצוע זה. הנתבע יליד שנת 1984, לפני הנישואין למד תכנות ומנהל עסקים ועבד כסוחר ניירות ערך בבנק ב--- [חוו"ל].

3. בשנת 2014 עברו הצדדים להתגורר בעיר י' במדינת --- בארצות הברית, לצורך עבודת הנתבע כמנהל חברת ---, העוסקת בתחזוקת חלק מנכסי הנאמנות של משפחתו (להלן: **חברה A**). להבנת הרקע יצוין, כי הנתבע הוא בן למשפחה אמידה, סבו --- ז"ל צבר רכוש ויצר את הנאמנות באמצעותה מוחזקים ומנוהלים הנכסים, הוא נפטר בשנת --- והותיר אחריו אלמנה גב' --- היא סבתו של הנתבע ובן --- הוא אביו של הנתבע. אביו של הנתבע נפטר בשנת --- והותיר אחריו אלמנה גב' --- היא אמו של הנתבע ושלושה ילדים וביניהם הנתבע. התובעת טוענת כי הנתבע הוא הבעלים של חברת A ושל נכסי הנאמנות וכי בתקופת הנישואין הוא פעל להשבת נכסים אלה ויש לאזן בין הצדדים את השבח שנוצר. לעומת זאת הנתבע טוען כי עבד כמנהל בחברת תפעול הנכסים של הנאמנות הזרה, אותה לא הוא יצר, בה הוא לא הנאמן, אינו נהנה ואינו בעל זכות כלשהי, אלא הנאמנות מנוהלת על ידי אנשי מקצוע ונאמנים בלתי תלויים והנהנות הן סבתו ואמו.

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוגי

4. בשנת 2015 הקים הנתבע את חברת --- (להלן: **חברה א'**) שהוא בעל מלוא מניותיה, העוסקת במתן שירותי ייעוץ לחברות הרשומות בבעלות הנאמנות של משפחתו, וביניהן חברה A וחברת --- (להלן: **חברה B**).

5. בחודש מרץ 2019 שבו הצדדים להתגורר בישראל. תחילה התגוררו בשכירות בבית פרטי ב---, ובחודש יולי 2019 עברו להתגורר בשכירות בדירת גן בשכונת --- ב--- עבודה שילמו שכר דירה בסך של 12,500 ₪ לחודש.

6. בשנים בהן גרו הצדדים בארה"ב לא עבדה התובעת, ולאחר החזרה לישראל עבדה בגן ילדים ועברה הכשרות בחינוך ---, אימון הורים, קואוצ'ינג, סטיילינג, צילום וניהול בלוגים. הנתבע עבד לאחר החזרה לישראל במתן שירותים לחברות המנהלות את הנאמנות המשפחתית לרבות באמצעות חברה א'.

7. נישואי הצדדים נקלעו למשבר, בחודש מרץ 2020 עזב הנתבע את הדירה בה התגוררו הצדדים ועבר להתגורר בבית אמו ובחודש מאי 2020 עבר להתגורר בדירה שכורה ב---. ביום 6.9.2020 הגישה התובעת בקשה ליישוב סכסוך, וביום 19.11.2020 הגישה נגד הנתבע את התביעות הבאות:

תביעה בעניין הקטינים (תלה"מ 49685-11-20), בה עתרה למתן פסק דין לפיו הקטינים יהיו במשמורתה וייקבעו הסדרי שהות בינם לבין הנתבע בהתאם לטובתם.

תביעה רכושית (תלה"מ 49666-11-20), בה עתרה לסעד של איזון משאבי הצדדים "בכלל רכושם המשותף אשר נצבר במהלך חיי הנישואין, תוך שייקבע כי כל הזכויות מכל מין וסוג שהוא הרשומות ע"ש הנתבע ו/או השייכות לו ו/או המוחזקות עבורו ע"י גורמים אחרים, לרבות באמצעות נכסי הנאמנות ... - אשר נצברו במהלך הנישואין - מהוות חלק בלתי נפרד מהרכוש המשותף השייך לבני הזוג, וכפועל יוצא מכך מתבקש כבוד בית המשפט לקבוע ולהצהיר כי התובעת זכאית או תהא זכאית לקבל לידיה את חלקה מזכויות הנתבע דלעיל או חלקה משוויין הריאלי" (סעיף ג.95 לכתב התביעה). התובעת עתרה כי איזון שווי הנכסים לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שיקבע בית המשפט (סעיף 95.1). בנוסף עתרה התובעת כי בית המשפט יקבע שהיא זכאית "לחלקה במוניטין ו/או בכושר ההשתכרות של הנתבע" (סעיף 95.ה). התובעת עתרה כי בית המשפט יורה על פירוק השיתוף וביצוע איזון בכלל חשבונות הבנק הרשומים על שם הצדדים, בין במשותף ובין בנפרד, "תוך שמלוא תכולתם תחולק בין הצדדים בחלקים שווים" (סעיף 95.ד לכתב התביעה). כן עתרה כי ימונה מומחה על מנת שיערוך חוות דעת "באשר לגידול בשווי השבח שנוצר ממועד הנישואין ועד למועד הקרע בין הצדדים בגין חלקו של הבעל

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

בנכסי הנאמנות המצויים בבעלותו, בין היתר באמצעות בחינת פעילותה ורווחיה של חברת --- [חברה A], וכל חברה קשורה אחרת מכל מין וסוג שהוא" (סעיף 95 ג. לכתב התביעה).

תביעת מזונות (תלה"מ 20-11-49643), בה עתרה לחיוב הנתבע במלוא צרכיה שלה בסך של 18,985 ₪ לחודש, במלוא צרכיו של כל אחד מהקטינים בסך של 11,007 ₪ לחודש כלומר בסך של 22,014 ₪ לחודש לשניהם, במלוא עלות המדור והחזקתו בסך של 17,421 ₪ לחודש ובמלוא הוצאות החינוך והרפואה של הקטינים.

8. ביום 4.2.2021 התקיים קדם משפט במהלכו הגיעו הצדדים להסכמות הבאות בעניין החזקת הקטינים וחלוקת זמני השהות: "שני ההורים ימשיכו להיות אפוטרופוסים של הקטינים והחלטות מהותיות בעניין הקטינים שאינן דחופות תתקבלנה אך ורק במשותף. האחריות ההורית תהיה משותפת לצורך קבלת הטבות תירשם האם כמשמורנית. חלוקת זמני השהות תהיה באופן הבא: ימים שני, שלישי וחמישי אצל האב. ימים ראשון ורביעי אצל האב. סופי שבוע מיום שישי עד יום ראשון לסירוגין אצל כל אחד מההורים. חגים וחופשות בחלקים שווים בהתאם לטבלה שייערכו עורכי הדין. הצדדים יפנו לגב' --- אותה מסמיכים כמתאמת הורית וככל שתהיה ביניהם מחלוקת בעניין הקטינים הם יפנו אליה והיא תוכל להכריע" (עמ' 4 ש' 8-17). לבקשת הצדדים, ניתן תוקף של פסק דין להסכמות האמורות.

בקדם המשפט הסכימו הצדדים כי לצורך עריכת איזון המשאבים ייחשב מועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך (6.9.2020) כמועד הקרע.

9. ביום 7.2.2021 ניתנה החלטה בבקשת התובעת לחיוב הנתבע במזונות זמניים ובבקשות התובעת לגילוי מסמכים ולמינוי מומחה בהליך הרכושי.

בעניין גילוי המסמכים נקבע כדלקמן: "במסגרת התביעה הרכושית הגישה התובעת בקשה למתן צו גילוי מסמכים. בדיון הסכים הנתבע למבוקש. בנסיבות אלה, אני מורה כי בתוך 20 ימים ימציא הנתבע לתובעת תצהיר ומסמכים כמפורט ברישא של הבקשה שהגישה התובעת ביום 25.1.2021". בנוסף נקבע, כי "על מנת לייעל את ההליך, נוסף לצו גילוי המסמכים שניתן לבקשת המבקשת, ניתן בזה צו המאפשר לכל אחד מהצדדים וב"כ לפנות לכל מוסד פיננסי ולקבל מידע ומסמכים אודות משנהו לתקופה שמיום 5.6.2011 עד יום 6.9.2020" (סעיף 9 להחלטה).

לשם עריכת איזון משאבים מונה כמומחה מטעם בית המשפט רו"ח יניב בוכניק (להלן: המומחה). נקבע כי במסגרת חוות דעתו יתייחס המומחה גם לשווי זכויות הנתבע בחברה א'.

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוגי

בעניין בקשת התובעת כי המומחה מטעם בית המשפט יתייחס בחוות דעתו גם להשבחת נכסי הנאמנות בתקופה שממועד הנישואין ועד למועד הקרע, נקבע כדלקמן: " ... אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאמנות והחברה בארה"ב לא הוקמו על ידי הנתבע עצמו אלא מדובר בזכויות השייכות למשפחתו. לטענת התובעת, כיום גם לנתבע חלק בזכויות אלה. הנטל להוכיח טענה זו מוטל על התובעת. בשלב זה, ומשעה שהתובעת טרם הוכיחה טענתה זו, אין מקום למנות מומחה לצורך שומת נכסי הנאמנות כמו גם השבחתם ככל שהיתה בתקופת נישואי הצדדים" (סעיף 10 להחלטה).

בסיום ההחלטה, נקבעו שני מועדים לקיום דיוני הוכחות לימים 6.7.2021 ו- 7.7.2021 ונקצבו מועדים להגשת תצהירי עדות ראשית.

בקשת רשות ערעור שהגישה התובעת על ההחלטה שלא למנות מומחה לצורך שומת נכסי הנאמנות והשבחתם ככל שהייתה בתקופת הנישואין, נדחתה בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 3.5.2021 בה נכתב כי "משהמבקשת טוענת כי למשיב חלק בזכויות אלו השייכות למשפחתו עליה הנטל להוכיח זאת..." (רמ"ש 20273-03-21).

10. בעניין מזונותיהם הזמניים של הקטינים נקבע בהחלטה מיום 7.2.2021 כדלקמן: "בשים לב לגילאי הקטינים, לחלוקת זמני השהות ולכך שהנתבע נושא בחלק ניכר מצרכי הקטינים באופן ישיר כאשר הקטינים שוהים עמו, למצבו הכלכלי של כל אחד מההורים לרבות הערכתו בשלב ראשוני זה כי הכנסת הנתבע מעבודותיו גבוהה מהנטען על ידו, אני מורה כדלקמן: הנתבע ישלם לידי התובעת עבור מזונותיהם הזמניים של הקטינים ומדורם סך של 11,000 ₪ לחודש. מעבר לסכום האמור, הצדדים יישאו בחלקים של 90% הנתבע ו- 10% התובעת, בתשלום לגנים, בתשלום הוצאות חינוך חריגות ובתשלום הוצאות רפואה חריגות אשר אינן מכוסות על ידי ביטוח הבריאות. ככל שבין הצדדים תתגלע מחלוקת בעניין נחיצות הוצאה חריגה, הם יפעלו בהתאם להמלצת גורם רפואי או חינוכי רלבנטי. בעת קביעת התשלום השוטף ניתנה הדעת בין היתר לכך שהקטינים שוהים בגנים פרטיים בעלות של 4,300 ₪ לכל אחד מהם ..." (סעיף 7 להחלטה). להלן: ההחלטה למזונות זמניים.

בהחלטה זו נקבע כי אין מקום לפסוק נכון לאותו שלב מזונות זמניים לתובעת. התובעת הגישה על קביעה זו בקשת רשות ערעור, אשר התקבלה באופן חלקי תוך שנקבע כי יש להידרש לסוגיה זו מחדש (החלטה מיום 10.6.2021 ברמ"ש 20273-03-21). לפיכך, בהחלטתי מיום 10.6.2021 התבקשו הצדדים להגיש טענותיהם בסוגיית מזונות אישה ולאחר שאלו הוגשו, בהחלטה מיום 21.7.2021 נקבע כדלקמן: "בין הצדדים מחלוקת עובדתית הן בעניין רמת החיים שניהלו עובר לפירוד, הן בעניין הכנסתו של המשיב והן בשאלת יכולתה של האישה לעבוד ולהשתכר למחייתה כעת. אין מחלוקת שהצדדים חיים בנפרד. עוד אין

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוגי

מחלוקת שמתנהלים ביניהם הליכי גירושין בבית הדין הרבני. קיימת מחלוקת של ממש בשאלת זכאותה של המבקשת למזונות אישה נוכח טענת המשיב שיש לה בן זוג. כידוע, מחלוקת כגון זאת יש לברר במסגרת הליך הוכחות. בהתאם, לכתחילה נקבע מועד הוכחות קרוב (לחודש יולי 2021). אולם מועד זה נדחה ליום 9/11/21 לבקשת המבקשת וחרף התנגדות המשיב. כאשר עצם החיוב שנוי במחלוקת, להבדיל משיעורו, ראוי להימנע מפסיקת מזונות זמניים. ראו [ע"א 548/72](#) לופו נ' לופו, פ"ד כז(1) 748: "במקרה שלפנינו, החיוב במזונות שנוי במחלוקת ובקשר אליו מתעוררות שאלות נכבדות הטעונות בירור והוכחה. מוטב איפוא, במקום לדון בהן בקשר לבקשה למזונות זמניים, להשאיר את פתרון הבעיות כולן בתביעה העיקרית, אותה יש לברר ללא דיחוי". ערה אני לטענות המבקשת בנוגע להוצאותיה השוטפות ולקושי שלה לממן. אולם, מעבר לסך של 100,000 ₪ שנטלה המבקשת מהחשבון המשותף אשר לשיטתה שימש למימון הוצאותיה המשפטיות ובעניין זה ניתן פסק הדין בערעור, לטענת המשיב לרשות המבקשת עמד סך נוסף של 150,000 ₪. אין זה סביר שסכום זה יתכלה בפרק זמן כה קצר. מטענות הצדדים לא ברור לי האם בפועל החשבון המשותף חולק והמבקשת כבר קיבלה לידיה את הסך של 150,000 ₪. ככל שלא כך פני הדברים, והמבקשת לא קיבלה לידיה בפועל את הסך של 150,000 ₪ מהחשבון המשותף (מעבר לסך של 100,000 ₪ שמשכה), ועל מנת להסיר ספק מלב כי לא יהיה למבקשת מקור מחייה בינתיים, אני מורה כי למבקשת ישולם סכום חד פעמי של 40,000 ₪ מתוך החשבון המשותף, וככל שיתברר בסופו של הליך שהיא אינה זכאית למזונות אישה, ניתן יהיה להביא זאת בחשבון במסגרת ההתחשבות בין הצדדים. עוד בעניין זה יש להעיר, כי לפער הלכאורי בין היכולות הכלכליות של הצדדים ניתנה דעתי בעת פסיקת מזונותיהם הזמניים של הקטינים. נוכח הסכום שנפסק, שהוא על הצד הגבוה, ולאור העובדה שהילדים שוהים עם המשיב כמעט מחצית מהזמן ובו נושא המשיב באופן ישיר בהוצאותיהם, הרי שהמשיב מממן בפועל כמעט את כל הוצאות הילדים. בכך יש כדי להפחית מהוצאותיה של המבקשת". המבקשת הגישה על החלטה זו בקשת רשות ערעור, אשר נדחתה בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 1.2.2022 תוך שנקבע כי "עניין ההוצאות ילקח בחשבון על ידי בית משפט קמא לפי התוצאות בהליך העיקרי" (רמ"ש 1.2.2022).

11. בין לבין, בהחלטה מיום 13.5.2021 לבקשת התובעת נדחה המועד להגשת תצהיר עדותה הראשית משום שנכון לאותו מועד טרם התקבלו לידיה כל המסמכים הדרושים, ובהתאם גם נדחו מועדי דיוני ההוכחות לימים 9.11.2021 ו- 10.11.2021.

בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי מיום 1.11.2021 (רמ"ש 62554-10-21), בדיון שנקבע ליום 9.11.2021 נחקרו התובעת והעדה מטעמה גב' ס', בעוד הנתבע ועדיו נחקרו רק לאחר שהוגשה חוות דעת המומחה.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

חוות דעת המומחה הוגשה ביום 24.8.2022 ותשובות המומחה לשאלות ההבהרה ששלחו לו הצדדים הוגשו ביום 15.1.2023.

לאחר מכן התקיימו דיונים לשמיעת חקירות הנתבע ועדיו והמומחה - בדיון שהתקיים ביום 2.4.2023 נחקרו - מר מ' מ', גב' --- סבתו של הנתבע, גב' --- אמו של הנתבע, עו"ד ק', מר י', גב' ר', גב' ג', גב' ב', גב' ס' והנתבע. בדיון שהתקיים ביום 6.7.2023 נחקרו - המומחה, מר ג', עו"ד ב', מר מ' ומר ק'. בדיון שהתקיים ביום 12.9.2023 נחקרה גב' י' ס'.

ב. טענות הצדדים:

12. תמצית טענות התובעת:

א. התובעת זכאית למחצית שווי השבחת נכסי הנאמנות בתקופת נישואי הצדדים. לאחר שאביו של הנתבע נפטר, עברו נכסי הנאמנות "דה פקטו, לידי הנתבע ומשפחתו, ובהתאם הנתבע ומשפחתו הם כיום בעלי הזכויות בנכסי הנאמנות" (סעיף 12 לסיכומי התובעת). נכסי הנאמנות מוחזקים על ידי חברה A אשר הנתבע פועל בה כמנכ"ל וכדירקטור וכן כבעלים בפועל. נכסי הנאמנות המוחזקים על ידי חברת A כוללים היקף עצום של נכסי מקרקעין ברחבי העולם. עבודתו האינטנסיבית של הנתבע במהלך הנישואין הביאה למינוף והגדלת נכסי הנאמנות. יש לקבוע כי התובעת הרימה את נטל ההוכחה בדבר זכאותה לקבלת מחצית משווי ההשבחה של נכסי הנאמנות בתקופת הנישואין ולחילופין יש להעביר את נטל ההוכחה לכתפי הנתבע להוכיח לרבות באמצעות גילוי מסמכים מלא של כל מסמכי הנאמנות, מדוע על אף עבודתו התובעת אינה שותפה להשבחה. יש להורות למומחה להגיש חוות דעת משלימה באשר לגידול בשווי השבח שנוצר ממועד הנישואין ועד למועד הקרע בגין חלקו של הנתבע בנכסי הנאמנות.

ב. מעבר לאמור, הוכח כי הנתבע הוא הבעלים של הנכסים הספציפיים הבאים: שני איי

ג. נופש ב- ב', חברה B דרכה השקיע הנתבע בחברות --- כמיליון דולר לחברה, חברת --- (להלן: חברה C) וחברת --- (להלן: חברה D), מלון ---, --- (מגדל E) ו- --- (פרויקט E), בניין רופאים ב- ---, ושני נכסי מקרקעין ב-י ארה"ב אשר שייכים לצדדים אך לא נרשמו על שמם אלא על שם הנאמנים מטעמי מס.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

ד. יש להורות על פירוק השיתוף וביצוע איזון משאבים בכלל חשבונות הבנק של הצדדים, המשותפים והנפרדים, תוך חלוקתם בחלקים שווים בין הצדדים בניכוי עמלות ומסים טרם איפוס החשבונות וסגירתם.

ה. הנתבע הסתיר רכוש מבית המשפט ואין לתת אמון בעדותו. לנתבע יש 5 חשבונות בנק אשר לא הובאו בחשבון בחוות דעת המומחה, לגביהם טען שהם נפרדים אך לא סיפק למומחה אסמכתה. כמו כן, לאחר מועד הקרע הועברו מחשבון בנק בארה"ב לחשבון בבנק הפועלים סך של 128,000 דולר אותו יש להביא בחשבון באיזון המשאבים. בנוסף, שבוע לפני מועד הקרע העביר הנתבע לאחיו סך של 100,000 דולר אשר אף אותו יש להביא בחשבון באיזון המשאבים.

ו. יש להורות כי הנתבע יעביר לתובעת סך של 2,678,715 ₪ בצירוף ריבית והצמדה ממועד הקרע ועד למועד התשלום בפועל, בהתאם לחוות דעת המומחה, כאשר המומחה יחשב את שיעור המס כתוצאה מחלוקת הזכויות הסוציאליות בארה"ב.

ז. התובעת זכאית לחלקה במוניטין ו/או בכושר השתכרותו של הנתבע. יש לקבוע כי איזון שווי הנכסים כולם לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שייקבע על ידי בית המשפט על פי [סעיף 8\(2\) לחוק יחסי ממון](#).

ח. יש לחייב את הנתבע בתשלום מזונות התובעת ומזונות הקטינים. בנוסף יש לחייב את הנתבע לשאת במלוא הוצאות המדור ותשלומי החזקת המדור. עוד ובנוסף יש לחייב את הנתבע לשאת במלוא הוצאות החינוך והרפואה של הקטינים. למן תחילת נישואיהם ניהלה המשפחה אורח חיים מפואר של האלפיון העליון שכלל מגורים בבית פאר ב- י" ארה"ב, מנקה במשרה מלאה על בסיס יומי, מטפלת יום ומטפלת לילה, מנוי קלאב יוקרתי לעשירים בלבד, טיסות וחופשות יוקרתיות ברחבי העולם ושהייה במלונות 5 כוכבים למעלה מ- 4 פעמים בשנה, טיסות במטוס פרטי, בילויים במסעדות שף, נהג פרטי לפרקים ועוד.

ט. תצהירי העדים שהעידו מטעם הנתבע ואשר נחתמו בחו"ל לא אומתו כדין, שכן לפי [תקנה 6 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018](#) תצהיר לפי [פקודת הראיות](#) אשר נערך בחו"ל נדרש להיות מאומת בפני נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל או לפי החלופות בתקנה. בבית המשפט עלה כי עדי הנתבע אינם אומרים אמת ומשקל עדותם אפסי.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

13. תמצית טענות הנתבע:

א. התובעת הגישה תביעה בשיטת "מצליח" אותה ביססה על סיפור בדיות מופרך מתוך סחטנות כלכלית כלפי משפחת הנתבע, בניסיון לייחס לנתבע את רכוש משפחתו האמידה. הנתבע אינו הבעלים של הרכוש, אלא הוא שייך לאמו ולסבתו בלבד. הנתבע עבד בניהול הרכוש וקיבל עבור כך שכר ראוי ואף מעל לכך. הנתבע רק עובד ומייעץ לנאמנות המשפחתית ובפרט לחברה A. הנתבע אינו היוצר, אינו הנאמן ואינו הנהנה של הנאמנות. הנאמנות הוקמה על ידי סבו המנוח של הנתבע, והנהנות הן אמו וסבתו של הנתבע. התובעת אינה טוענת שהנתבע לא קיבל שכר ראוי עבור עבודתו בניהול נכסי הנאמנות. להיפך, שכרו היה זהה לשכר קודמו ולשכר מחליפו והוא אף קיבל בונוסים מהמשפחה.

ב. הנתבע מעולם לא הקים עסק למעט שתי חברות מדף שאינן פעילות ואת חברה אי' שהיא חברת ארנק באמצעותה הוא נותן שירותי ייעוץ ומקבל שכר, הוא אינו איש עסקים חובק עולם אלא בחור צעיר, הוא לא הקים סטארט אפ, לא הנפיק חברה ולא יזם יוזמה עצמאית. הנתבע לא הסתיר מהתובעת מאומה, ושכרו הופקד במלואו בחשבוניתיו אשר כלולים באיזון המשאבים.

ג. התובעת העלתה בסיכומיה טענות בניגוד לחומר הראיות, היא מבקשת להסתמך על עדות שמיעה, רכילות ושאר ראיות לא קבילות כגון הקלטות ותכתובות ללא הבאת עדים מטעמה תוך עיוות הקלטות ותכתובות אלה. התובעת אף ניסתה לצייר את הנתבע כעבריין שמהלך אימים על עדים, טענה חמורה אשר לא נתמכה בבדל ראיה.

ד. התובעת מנסה להשליך יתבה על כך שבראשית ההליך שכח הנתבע לציין קיומן שתי חברות ריקות שאינן פעילות ואין להן כל שווי. הנתבע לא הסתיר רכוש כלשהו, הוא העביר למומחה מסמכים רבים מאוד, התנהלו הליכי גילוי נרחבים והנתבע ואף הסכים לחתום על ייפוי כוח לתובעת שיאפשר לה לקבל כל מסמך המוחזק לטענתה על ידי צד שלישי כלשהו.

ה. לא מתקיימים במקרה זה התנאים בהם על פי הפסיקה יש להביא בחשבון פערי כושר השתכרות באיזון המשאבים.

ו. יש לקבוע כי חלוקת הזכויות הסוציאליות שטרם גמלו תיעשה בעת גמילתן ואין לכפות על הנתבע להוון את הזכויות ולשלם עבורן כעת.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

ז. המומחה כלל באיזון המשאבים גם סכום של כ- 500,000 דולר שהיה לנתבע לפני הנישואין. יש לבצע את איזון המשאבים לפי חוות הדעת, תוך הפחתת סך של לפחות 200,000 דולר מהסכום שעל הנתבע לשלם לתובעת בגין הכספים שהיו לו לפני הנישואין.

ח. הצדדים חיו באורח חיים של מעמד ביניים. הם לא טסו במחלקה ראשונה ולרוב גם לא במחלקת עסקים, אלא בטיסות "לואו קוסט", בישראל הם לא היו רשומים לקאנטרי, לא אכלו במסעדות יוקרה, לא עשו שימוש ברכבי יוקרה, כמעט שלא היו בחופשות וגרו בישראל בדירות שכורות. מאז שבו הצדדים לישראל בשנת 2019 הם נסעו ברכבים פשוטים, הנתבע עושה שימוש ברכב משנת 2012 המשמש אותו עד היום והם כמעט שלא העסיקו מטפלות. יש לקבוע כי הנתבע ישלם למזונות שני הילדים יחד סכום שלא יעלה על 5,000 ₪ לחודש ומחצית מההוצאות החריגות.

ג. דיון והכרעה:

ג(1) התביעה הרכושית:

14. על יחסייהם הרכשיים של הצדדים חלות הוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: חוק יחסי ממון). הצדדים לא עשו הסכם ממון ועל כן חל עליהם הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק, ואין ביניהם מחלוקת על כך. עוד אין מחלוקת, כי מועד הקרע אשר לפיו יש לערוך את איזון המשאבים הוא 6.9.2020.

15. לשם ביצוע איזון המשאבים מונה מומחה אשר תמצית חוות דעתו כדלקמן:

א. בבעלות הנתבע שלוש חברות:

חברה א' - רשומה בישראל, הוקמה על ידי הנתבע בשנת 2015, פעילותה החלה בשנת 2017 והיא עוסקת במתן שירותי יעוץ לחברות בבעלות נאמנות בני משפחתו של הנתבע. המומחה בחר להעריך את שווי החברה לפי שיטת השווי הנכסי, וקבע כי שוויה נכון למועד הקבוע הוא 298,131 ₪. המומחה הוסיף כי מהשווי יש לנכות מס רווח הון בסך של 98,383 ₪ בשיעור של 33%, אולם הותיר להכרעת בית המשפט את השאלה אם יש לנכות את המס או לא.

חברה C - רשומה במדינת ---, המומחה ציין בחוות הדעת כי הנתבע המציא לעיונו אישור ממשרד עו"ד היושב במדינת --- לפיו לחברה זו לא הייתה כל פעילות עסקית מיום 4.12.2013 ועד ליום 6.9.2021. המומחה לא ייחס לחברה זו שווי כלשהו.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

1 **חברה D** - רשומה במדינת ---, המומחה ציין בחוות הדעת כי הנתבע המציא לעיונו
2 אישור ממשרד עו"ד לפיו לחברה זו לא הייתה כל פעילות עסקית ואין בבעלותה נכסים,
3 וכן צרף אישור לפיו החברה מוגדרת כ"מחוסלת" מיום 2.1.2018. גם לחברה זו לא
4 ייחס המומחה שווי כלשהו.
5

6 ב. לצדדים שני חשבונות בנק משותפים בבנק --- אשר יתרתם במועד הקרע כערכה במועד
7 עריכת החישובים בחוות הדעת (31.1.2022) – 250,017 ₪.
8

9 לנתבע 8 חשבונות בנק על שמו בלבד בבנקים הבאים : ---.
10 5 מבין חשבונות אלה נכללו באיזון המשאבים ו- 3 מהם לא נכללו באיזון.
11 סך כל הסכומים שהיו בחשבונות אלה במועד הקרע אשר נכללו באיזון המשאבים
12 כערכם במועד חישוב חוות הדעת 4,527,222 ₪.
13 המומחה ציין בחוות הדעת, כי לגבי חשבונות הבנק שנפתחו לפני מועד נישואי הצדדים,
14 הנתבע לא המציא למומחה אישור יתרות נכון למועד נישואי הצדדים, ועל כן מסכומי
15 היתרות שנצברו במועד הקובע לא הופחתו סכומי יתרות שהיו במועד הנישואין.
16 עוד ציין המומחה בחוות הדעת, כי התובעת טענה בפניו שלנתבע חשבונות בנק נוספים
17 אשר לא נלקחו בחשבון באיזון המשאבים תוך שהפנתה למספרי חשבון קונקרטיים.
18 בנוגע לטענה זו כתב המומחה, כי החשבונות שאת מספריהם ציינה התובעת מתנהלים
19 תחת חשבון הנתבע בבנק --- באנגליה שיתרתו למועד הקובע לא נכללה באיזון מאחר
20 שמקורה בכספים שנצברו לפני תקופת החיים המשותפים.
21

22 לתובעת חשבון על שמה בלבד בבנק --- אשר יתרתו לאיזון משוערכת למועד החישוב
23 93,380 ₪. לתובעת חשבון נוסף על שמה בלבד ב- --- לגביו ציין המומחה כי התובעת
24 לא המצאה לו דפי תנועות בגינו ויתרתו לא נכללה באיזון.
25

26 ג. לא אותרו זכויות כספיות נזילות בגין גמל והשתלמות על שם הנתבע. לנתבע זכויות
27 כספיות בגין גמל והשתלמות **שאינן נזילות**, אשר חלקה של התובעת בהן משוערך
28 למועד החישוב 317,984 ₪. לא אותרו זכויות כספיות נזילות בגין גמל והשתלמות על
29 שם התובעת. לתובעת זכויות כספיות בגין גמל והשתלמות **שאינן נזילות**, אשר חלקו
30 של הנתבע בהן משוערך למועד החישוב 5,381 ₪. לאור הוראות **החוק לחלוקת חיסכון**
31 **פנסיוני** (להלן: **חוק חלוקת חיסכון פנסיוני**), קיימות שתי אפשרויות לאיזון זכויות
32 כספיות שאינן נזילות: אפשרות אחת תשלום כעת מהנתבע לתובעת בסך של 312,603
33 ₪, אפשרות שנייה רישום באמצעות פסק דין של חלקו של הנתבע בזכויות הפנסיוניות
34 של התובעת ושל חלקה של התובעת בזכויות הפנסיוניות של הנתבע. לגבי תכנית
35 הפנסיה --- המתנהלת על שם הנתבע בארה"ב, ציין המומחה כי **"ביצוע איזון זכויות**

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

פנסיוניות לפי הוראות החוק בארה"ב, הינו בדומה להוראות החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בארץ" (עמ' 18 לחוות הדעת).

ד. בבעלות הנתבע רכב מסוג --- אשר שווי הוערך בחוות הדעת בסך של 93,600 ₪ (יוער כי מדובר ברכב שהיה בבעלות התובעת ובשימוש הנתבע והועבר לבעלות הנתבע). בבעלות התובעת רכב מסוג --- אשר שווי הוערך בחוות הדעת בסך של 138,600 ₪. שווי הרכבים נכלל באיזון המשאבים.

ה. המומחה מצא כי על הנתבע להעביר לתובעת לאיזון המשאבים סך של 2,678,715 ₪, כשסכום זה כולל גם איזון של הזכויות הכספיות שאינן נזילות. בעקבות שאלות ההבהרה שהופנו אליו מצא המומחה לתקן את סכום האיזון ולקבוע כי על הנתבע להעביר לתובעת סך של 2,351,206 ₪ כולל זכויות כספיות שאינן נזילות.

להלן תבחנה ותוכרענה הסוגיות הרכושיות אשר במחלוקת בין הצדדים.

אופן חלוקת הזכויות הסוציאליות:

16. אין מחלוקת בין הצדדים כי יש לאזן ביניהם את הזכויות הסוציאליות שנצברו לטובת כל אחד מהם בתקופה שממועד נישואיהם ועד למועד הקרע. המחלוקת היא בשאלה מתי תחולקנה הזכויות שאינן נזילות.

17. לטענת התובעת, על הנתבע לשלם לה כעת עבור הפער בין שווי זכויותיהם אשר אינן נזילות. לשיטתה, מאחר שחלק מהזכויות הסוציאליות של הנתבע נמצאות בארה"ב והואיל ו"יש קושי לאכוף בישראל רישום של פסיקתאות בארה"ב", עדיף לערוך איזון מידי של הזכויות הפנסיוניות. לעומת זאת, הנתבע מתנגד לחלוקה כעת של זכויות שאינן נזילות ועומד על כך שהזכויות הפנסיוניות תחולקנה בעת גמילתן, כשלשיטתו יש להפחית מהסכום לתשלום באיזון המשאבים שנקבע בחוות הדעת סך 312,603 ₪, אשר נרשם כהפרש בין הזכויות הלא נזילות של הצדדים.

18. דרך המלך היא שאיזון זכויות שאינן נזילות נעשה במועד גמילתן (ע"א 809/90 לידאי נ' לידאי, פ"ד מו(1) 602 (1992)). כדבר שבשגרה, במסגרת חוות דעת איזון משאבים מוצעות שתי חלופות לאיזון זכויות שאינן נזילות – האחת באמצעות רישום אצל הגופים החוסכים וחלוקת הזכויות בעת גמילתן, והשנייה באמצעות היוון הזכויות ותשלום בגין יחד עם האיזון הכולל. משמעות הבחירה באפשרות השנייה היא, כי אחד מבני הזוג נדרש לשלם למשנהו מחצית כספים שלא שולמו לידיו עדיין וזאת על יסוד הערכת הסכום אשר ישולם לידיו

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

בעתיד. לפיכך, נהוג לפעול בהתאם לחלופה זו רק מקום בו היא מוסכמת על שני הצדדים
 וככלל אין לכפות היוון זכויות לא נזילות (ראו [עמ"ש \(חיפה\) 8952-03-20 פלוגית נ' אלמוני](#)
 (16.6.2020) ופסקי הדין המוזכרים שם).

19. לא מצאתי כי קיימת הצדקה לחרוג מהאמור במקרה שלפניי. העובדה שחלק מזכויות
 הפנסיה שצבר הנתבע רשומות בארה"ב אינה מהווה טעם מספיק במקרה זה כדי לכפות עליו
 לשלם לתובעת עתה בגין זכויות שטרם גמלו. אמנם, עובדה זו עשויה להביא למורכבות טכנית
 מסוימת ברישום החלוקה בין בני הזוג בהתאם לפסק הדין. במסגרת שאלות ההבהרה
 שהפנתה למומחה, שאלה התובעת האם אין מקום להמליץ על "איזון מיידי של הנכסים
 הפנסיוניים של בני הזוג במיוחד לאור הסכומים הנמוכים יחסית של בני הזוג בצבירות אלה? בכך
 ניתן לחסוך לבני הזוג ניהול הליכים נוספים מעבר לים". המומחה השיב כי "אכן קיימת מורכבות
 לאכוף רישום פסק דין לחלוקת חסכון פנסיוני שנצבר בארה"ב. לפיכך, הח"מ ממליץ
 לצדדים לערוך איזון מיידי. עם זאת, במסגרת איזון מיידי יש להביא בחשבון נושא המיסוי,
 שכן כספים אלו אינם נזילים" (עמ' 4 לתשובות המומחה לשאלות ההבהרה של התובעת).
 אולם, כאמור, המומחה מסר גם כי בארה"ב נהוג מנגנון דומה לזה הקבוע [בחוק חלוקת](#)
[חיסכון פנסיוני](#) בישראל. מכל מקום, גם אם אין אפשרות לפעול לפי מנגנון דומה לזה הקבוע
[בחוק חלוקת חיסכון פנסיוני](#), ניתן לפעול בדרך אחרת להבטחת חלקה של התובעת בזכויות
 הנתבע בארה"ב בהתאם לפסק דין זה. [חוק חלוקת חיסכון פנסיוני](#) אינו קובע את המהות
 מבחינת דיני המשפחה וזכויותיו של בן זוג בזכויות הסוציאליות שצבר בן זוגו. אלא תכליתו
 של [חוק חלוקת חיסכון פנסיוני](#) לייצר קוהרנטיות בין דיני המשפחה לבין דיני החיסכון
 הפנסיוני ומנגנון שיאפשר זכות עצמאית לכל אחד מבני הזוג ביחס לזכויות שנצברו למול
 הגורם המשלם, אשר יאפשרו לו בבוא העת כאשר תקום הזכות לקבל כספים, לקבל את חלקו
 באופן ישיר וכל זאת בהתקיים התנאים הקבועים בחוק (ראו דברי הסבר להצעת [חוק חלוקת](#)
[חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו](#), התשע"ב-2011, ה"ח 635; [בע"מ 4860/16 פלוגית נ' פלוני](#)
 (5.9.2017); עמ"ש (ת"א) 35049-10-16 [פלוגית נ' פלוגית](#) (2.5.2019); עמ"ש (מרכז) 9839-06-20
 מ' נ' מ' (12.11.2020)). גם לפני שחוקק [חוק חלוקת חיסכון פנסיוני](#), ברירת המחדל הייתה
 איזון זכויות לא נזילות במועד גמילתן אלא אם הוסכם אחרת. גם אם חלוקת הזכויות
 הפנסיוניות בארה"ב כרוכה במאמץ טכני העולה על המאמץ הטכני הנדרש כאשר הזכויות
 רשומות בישראל, אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להצדיק כפיית חלוקת הזכויות שאינן נזילות
 עתה. יתר על כן, כעולה מתשובות המומחה לשאלות ההבהרה ששלח לו הנתבע וכן
 מתשובותיו בחקירתו הנגדית, יש להביא בחשבון גם מיסוי וקנסות בגין משיכה מוקדמת,
 ואולם לדברי המומחה אין ביכולתו לערוך חישובים בנוגע לסכומי המס והקנסות, שכן
 "שיעור המס הינו אישי. נדרש לבדוק האם קיימות נקודות זכות, כתבי הטבות, פטורים
 וכדומה. משכך, חלוקת החסכון הפנסיוני, במקרה של איזון מיידי, תבוצע לפי שיעור המס
 שיחויב [הנתבע] בפועל" (עמ' 7 לתשובות). בחקירתו הנגדית על ידי ב"כ התובעת אף הוסיף

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

המומחה כי "אם רוצים חישוב מדויק צריך לקחת יועץ מס אמריקאי שיבחן את כל ההשלכות" (עמ' 210 ש' 16). כלומר, גם הליכה בדרך זו כרוכה באתגרים טכניים ואף בהוצאה כספית נוספת עבור הצדדים. לא מצאתי הצדקה ללכת בשיטה בה ביקשה התובעת, ולהורות למומחה לבצע הערכה של תשלום המס והקנסות. כאמור המומחה השיב כי אין לו יכולת לערוך חישוב כאמור, אלא הערכה תיאורטית בלבד, ובכך לא ניתן להסתפק בלא הסכמת הצדדים.

20. לפיכך, מהסכום שעל הנתבע לשלם לתובעת יש להפחית סך של 312,603 ₪, הוא הסכום שעל פי חוות הדעת על הנתבע לשלם לתובעת עבור איזון הזכויות הסוציאליות שטרם גמלו. במקום זאת, יפנו הצדדים למומחה על מנת שיערוך פסיקתאות לרישום זכויות לפי פסק דין זה אצל הגופים החוסכים או יפעלו בארה"ב בדרך אחרת לרישום חלקה של התובעת בזכויות שנצברו לטובת הנתבע, כאשר חלקה לפי פסק דין זה הוא מחצית מהזכויות שנצברו בתקופה שמיום 5.6.2011 עד יום 6.9.2020.

הערכת שווי חברה א':

21. חברה א' הוקמה על ידי הנתבע בתקופת הנישואין ואין מחלוקת כי שוויה נכון למועד הקרע צריך להיכלל באיזון המשאבים. בחוות הדעת הקדיש המומחה פרק נרחב להערכת שווי חברה א'. בסיכומיה טענה התובעת, כי המומחה העריך את חברה א' בחסר, כי הנתבע כבעלים שולט בכל העברות הכספיים, לחברה יש הוצאות גבוהות מאוד ובפרט הוצאות לשירותים משפטיים והדבר מקטין את רווחיה ואת שוויה. התובעת הפנתה לכך שבשנה שלפני מועד הקרע הכנסות החברה קטנו ובשנה שלאחר הקרע הן גדלו ב- 23%.

22. טענת התובעת ששווי חברה א' הוערך בחסר על ידי המומחה לא הוכחה. בתשובותי לשאלות ההבהרה שהפנתה אליו התובעת, התייחס המומחה בפירוט להכנסות החברה לאורך השנים, ומצא כי גם לפי דיווחי החברה לשנת 2021, היינו לאחר המועד הקובע לאיזון המשאבים, לא ניכרת מגמת שיפור בתוצאות פעילות החברה ביחס לשנים שקדמו למועד הקרע (עמ' 5-10 לתשובות המומחה). הטענה כי הנתבע "מנפח" את ההוצאות המשפטיות של החברה ובכך הוא מפחית את שוויה לא הוכחה. בתשובותי לשאלות ההבהרה שהפנתה אליו התובעת השיב המומחה בעניין זה כי החברה משלמת לעו"ד ק' שכ"ט בסך של כ- 44,000 ₪ מדי חודש ובנוסף בחודשים 12/2019 ו- 1/2020 שילמה לו עבור הוצאות משפטיות נוספות 155,420 ₪, וכי מממצאי בדיקותי הוא סבור כי ההוצאות האמורות אינן נחוצות כהוצאות פרטיות של הנתבע. גם הנתבע העיד בחקירתו הנגדית, עת נשאל אודות הוצאותיה המשפטיות של חברה א', כי החברה משלמת לעו"ד ק' תשלומים כנגד חשבוניות (עמ' 147 ש' 16). עו"ד ק' עצמו לא נחקר בעניין זה על ידי ב"כ התובעת, אף שחקירתו הנגדית התקיימה לאחר שהוגשו תשובות

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

המומחה לשאלות ההבהרה. בחקירתו בבית המשפט העיד המומחה כי "שנת 20 הייתה שנה עם ירידה מהותית וזה ירידה לגיטימית לאור העובדה שמדובר בשנת קורונה. חברות באופי הזה ראינו רבות כאלה שנפגעו בשנת הקורונה ועדיין העלייה שהייתה בשנת 21 שנה לאחר מועד הקרע אמנם היא עליה משמעותית אבל היא עדיין לא החזירה את היקף הפעילות למה שהיה בשנת 2019" (עמ' 200 לפרוטוקול ש' 22-26). כלומר, לדברי המומחה, הירידה בהכנסות החברה בשנת 2020 הולמת את מצב המשק באותה שנה לנוכח השפעת התפשטות נגיף הקורונה, והעלייה שחלה בהכנסות החברה לאחר מועד הקרע היא ביחס לשנת הקורונה אך לא ביחס לשנים שקדמו לכך. המומחה המשיך והשיב בחקירתו, כי הירידה בשווי החברה בשנת 2020 לא נבעה מהגדלת הוצאותיה אלא מהפחתה בהכנסותיה (עמ' 201 ש' 3-9).

23. הלכה היא, כי לא בנקל יסטה בית המשפט מחוות דעתו של מומחה מוסכם או מומחה מטעם בית המשפט, אלא זאת ייעשה אך במשורה, במקרים חריגים ומנימוקים כבדי משקל (ראו למשל: ע"א 6510/20 מזרחי נ' כהן (12.12.2021); ע"א 5681/19 דאוד ח. אחזקות והשקעות בע"מ נ' דניה סיבוס בע"מ (5.11.2020); ע"א 4179/17 יותר סוכנות לביטוח (1989) בע"מ נ' רובין (6.12.2018) ועוד רבים). "משממנה בית-המשפט מומחה על מנת שחוות-דעתו תספק לבית המשפט נתונים מקצועיים לצורך הכרעה בדיון, סביר להניח שבית המשפט יאמץ ממצאיו של המומחה אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות זאת. אכן עד מומחה כמוהו ככל עד - שקילת אמינותו מסורה לבית המשפט ואין בעובדת היותו מומחה כדי להגביל שיקול דעתו של בית המשפט. אך כאמור לא ייטה בית המשפט לסטות מחוות דעתו של המומחה בהיעדר נימוקים כבדי משקל שיניעוהו לעשות כן" (ע"א 293/88 חברת יצחק ניימן להשכרה בע"מ נ' מונטי רבי (31.12.1988)). לא מצאתי כי במקרה זה קיימת הצדקה כלשהי שלא לאמץ את מסקנות המומחה בחוות דעתו בעניין שווי חברה א', אשר לא השתנתה בתשובותיו לשאלות ההבהרה ובחקירתו הנגדית.

24. יוער, כי הצדדים הקדישו חלק מטענותיהם לשאלה האם חברה א' מוגדרת כ"חברת ארנק" אם לאו, אך לא מצאתי חשיבות לשאלה זו, מאחר שלצורך הכרעה בהליכים שלפניי מהותה של החברה היא החשובה. הוכח כי מדובר בחברה אשר כל עיסוקה במתן שירותי ייעוץ לחברות שבבעלות הנאמנות המשפחתית.

25. הצדדים הסכימו כי ייקבע בפסק הדין שהתובעת תקבל את חלקה בשווי חברה א' ללא ניכוי מס רווח הון, וכי רק אם יהיה ביום מן הימים חיוב במס, תשלם התובעת את חלקה עד למועד הקרע (דברי ב"כ הנתבע במהלך חקירת המומחה בעניין זה עמ' 202 ש' 19-22 וסעיף 37 לסיכומיו).

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוגי

26. בהתאם לכל האמור בפרק זה – במסגרת איזון המשאבים אין לשנות מהערכת המומחה
באשר לשווי חברה א' (298,131 ₪). בשלב זה אין להפחית מהשווי כספים בגין מס רווח הון
עתידי, אלא ככל שבעתיד יהיה חיוב בתשלום מס רווח הון, תשלם התובעת את חלקה עד
למועד הקרע.

איזון חשבונות בנק:

27. בכתב התביעה טענה התובעת כי "מחצית הכספים בחשבונות אלו כפי שנוצברו ממועד הנישואין
ועד מועד הקרע שייכים לאישה" (סעיף 58 לכתב התביעה). בסיכומיה שבה התובעת וטענה כי
יש להורות על פירוק השיתוף וביצוע איזון משאבים בכלל חשבונות הבנק של הצדדים,
המשותפים והנפרדים, תוך חלוקתם בחלקים שווים בין הצדדים. כאמור, המומחה כלל
באיזון המשאבים את היתרות נכון למועד הקרע (כשהן משוערכות למועד עריכת התחשיב)
בחשבון הבנק המשותף של הצדדים, ב- 5 חשבונות בנק שעל שם הנתבע בלבד ובחשבון בנק
שעל שם התובעת בלבד. להלן תיבחנה טענות הצדדים בנוגע לתחשיב שערך המומחה לאיזון
חשבונות הבנק.

טענת התובעת בנוגע לחשבונות בנק של הנתבע שלא נכללו באיזון המשאבים:

28. התובעת טענה בסיכומיה כי בחוות הדעת לא הובאו בחשבון חשבונות בנק נוספים שיש לנתבע
אשר לטענתו הם נפרדים. לטענת התובעת בסיכומיה, "לגבי חשבון ---, הנתבע טען שנפתח לפני
הנישואין אך לא סיפק אסמכתה לכך וטען שלא ניתן לקבל מידע אונליין 7 שנים אחורה, ולכן
המומחה לא הכניס אותו לחו"ד. בדיון ב- 6.7.23 המומחה אישר ... כי יכול בהחלט להיות שהנתבע
מסחיר מיליוני ₪ נוספים, וטען כי יוכל לבדוק זאת אם ביהמ"ש ייתן צו בעניין" (סעיף 59
לסיכומיה).

29. בתקופה בה התנהל הליך זה התקיימו הליכי גילוי נרחבים. בקדם המשפט שהתקיים ביום
4.2.2021 אמר ב"כ הנתבע: "אנחנו מסכימים לגילוי מסמכים, ומה שהוא (הנתבע, עה"כ)
יכול להשיג הוא ישיג בחפץ לב. לא התבקש ממני מסמך אחד שלא נתנו. כל מסמך שחברתי
תבקש הוא רלוונטי. גם מסמכים שאין לנו היא יכולה לפנות בחפץ לב ולבקש. אין לנו
התנגדות שהיא תפנה לעורכי הדין שמסרו תצהיר ואין לנו התנגדות שגם אם ימונה מומחה
הוא יבקש כל מסמך ויקבל" (עמ' 3 ש' 20-23). כאמור, בהחלטה מיום 7.2.2021 התקבלו
עתירותיה של התובעת בבקשתה לגילוי מסמכים ובנוסף ניתן צו המאפשר לה לפנות לכל
מוסד פיננסי ולקבל מידע ומסמכים בעניין הנתבע בתקופה הרלבנטית. גם לאחר מכן
המשיכה התובעת והגישה בקשות נוספות לקבלת מסמכים. ראו למשל החלטה מיום
13.5.2021 בה בעקבות בקשת התובעת נקבע כי על הנתבע לחתום על מסמכים מול רשות

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוני

המסים למסירת מידע ומסמכים בעניינו לתובעת, וכן החלטה מיום 22.7.2021 בה התקבלו רכיבים מסוימים מתוך בקשה נוספת שהגישה התובעת לקבל מסמכים וחלקים אחרים ממנה נדחו לאותו שלב. התובעת לא טענה כי אין די בהחלטות שניתנו על מנת לגלות את מסמכיו הבנקאיים של הנתבע ולא ביקשה למשל כי הנתבע יחתום על ייפוי כוח שיאפשר לה לפנות לבנקים בחו"ל כדי לקבל מסמכים מחשבונות בנק המתנהלים על שמו.

30. לגבי החשבון שעל שם הנתבע בבנק --- באנגליה, השיב המומחה לשאלות ההבהרה ששלחה לו התובעת, כי לדברי הנתבע החשבון נפתח בתקופת לימודיו טרם נישואי הצדדים ובמענה לבקשת המומחה לקבלת יתרות בחשבון ליום נישואי הצדדים צרף הנתבע מידע מאתר הבנק לפיו לא ניתן לקבל מידע לתקופה מעל 7 שנים אונליין. המומחה המשיך, כי הנתבע סיפק לו מסמכים ביחס לחשבון זה לתקופה שמיום 1.9.2014 אך מסר כי אין באפשרותו לקבל מסמכים לתקופה מוקדמת מכך. המומחה מצא כי מהמסמכים שהומצאו לו "ניתן להיווכח כי מקור הכספים שנצברו בחשבון זה במועד הקובע, מקורם בתקופה שקדמה למועד נישואי הצדדים. במהלך התקופה מיום 01/09/2014 ועד 30/09/2020, לא בוצעו פעולות בחשבון ואין שינוי מהותי ביתרות" (עמ' 23 לתשובות המומחה לשאלות ההבהרה מטעם התובעת וראו גם חקירת המומחה בעמ' 190).

31. כאמור, למרות הליכי הגילוי הנרחבים ואף שהתובעת הגישה מספר בקשות בעניין גילוי המסמכים, התובעת לא הגישה בקשה על מנת לאפשר לה לפעול לקבל לידיה את מסמכי החשבון לתקופה שעד ליום 1.9.2014. בנסיבות אלה, התובעת אינה יכולה כעת לאחר שבירור ההליך הסתיים לטעון כי לא סופקו לה המסמכים הנדרשים וכי לכן יש להניח שיתרת החשבון בבנק --- משותפת אף שהחשבון נפתח לפני הנישואין ובכל השנים שבין 1.9.2014 לבין מועד הקרע לא הופקדו אליו כספים.

32. זאת ועוד, התובעת אף לא הראתה בכל דרך אחרת כי הנתבע הפקיד כספים משותפים לאיזה מבין החשבונות הנפרדים שעל שמו אשר יתרתם לא נכללה באיזון. למשל, התובעת לא הראתה כי משכורות שקיבל הנתבע בתקופה זו לא הופקדו לחשבון המשותף או לאיזה מחשבונותיו הנפרדים של הנתבע אשר נכללו באיזון ולא הצביעה על העברת כספים מהחשבון המשותף או מאיזה מהחשבונות שעל שם הנתבע אשר נכללו באיזון לחשבון נפרד שעל שם הנתבע אשר לא נכלל באיזון.

33. אמנם, טענת הנתבע בראשית ההליך כי כל חשבונות הבנק המתנהלים על שמו בלבד אינם ברי איזון – נסתרה. בעניין זה ראו למשל טענת הנתבע בסעיף 5 לתצהיר הרכושי שהגיש ביום 25.2.2021, לעומת ממצאי המומחה בעניין הפקדות כספים לחשבון שהתנהל על שם הנתבע בבנק --- בתקופה שמיום 1.1.2018 עד 18.9.2020 בסכום כולל של 1,026,456 דולר מחברה A בגין שכר עבודתו ובגין בונוס לשנת 2017, והפקדה בסך של 594,263 דולר ביום 3.4.2019 בגין

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

1 בונס לשנת 2018 מחברה A (עמ' 25 לחוות הדעת וראו גם חקירת המומחה בעמ' 186 ש' 22 -
2 25). המומחה מצא לכלול באיזון המשאבים את היתרה שהייתה במועד הקובע ב- 5 חשבונות
3 בנק הרשומים על שם הנתבע בלבד ואשר לשיטת הנתבע בתצהיר הרכושי אין בהם כספים
4 משותפים (עמ' 13 לחוות הדעת, חקירת מומחה בעמ' 188). עם זאת, בכך אין כדי ללמד כיום
5 – לאחר שהתנהל הליך ארוך במסגרתו לא נמנעה מהתובעת אפשרות לבחון בעצמה את
6 חשבונות הבנק המתנהלים על שם הנתבע ובמסגרתו הוגשה חוות דעת מומחה כלכלי אשר
7 בדק בעצמו את דפי הבנק שהוצגו לו בעניין חשבונות הבנק שעל שם הצדדים – יש להניח כי
8 על שם הנתבע חשבונות בנק נוספים אשר יש לכלול את יתרם באיזון המשאבים.

9
10 טענת התובעת שיש להוסיף לאיזון סך של 128,000 דולר שהועבר לחשבון הנתבע לאחר מועד
11 הקרע:

12
13 34. עוד טענה התובעת בסיכומיה, כי סמוך לאחר מועד הקרע הועברו מחשבון בנק בארה"ב
14 לחשבון בבנק הפועלים כ- 128,000 דולר, ולדבריה קיימת סבירות מאוד גבוהה כי מדובר
15 בתקבולים עבור עבודת הנתבע במהלך החיים המשותפים, ועל כן יש לכלול באיזון המשאבים
16 גם סכום זה.

17
18 35. בעניין זה השיב המומחה לשאלות הבהרה שהפנתה אליו התובעת, כי מקור הכספים
19 שהצטברו בחשבון מט"ח של הנתבע בבנק הפועלים בסך של 128,602 דולר, בכספים שהופקדו
20 לאחר מועד הקרע, ומשכך הם אינם רלבנטיים לאיזון בין הצדדים. לגבי טענת התובעת
21 שמדובר בהכנסה מדיבידנד וריבית מניירות ערך בתיק שעל שם הנתבע לתקופה שלפני הקרע,
22 השיב המומחה כי במסגרת איזון המשאבים נכללו סכומי יתרות בחשבונות הבנק של הנתבע
23 בארה"ב למועד הקרע ובהם בין היתר גם תקבולים בגין שכר עבודתו בארה"ב, בונסים,
24 דיבידנדים ורווחי הון. כלומר מתשובת המומחה עולה כי ממילא, גם אם הסכום האמור
25 שעבר לחשבון הנתבע בבנק הפועלים לאחר מועד הקרע הוא בגין בונסים ורווחי הון
26 שהתקבלו לפני מועד הקרע, הרי שהם נכללו באיזון המשאבים. בחקירתו הנגדית השיב
27 המומחה כי ערך בדיקה של כל הכספים שמגיעים לנתבע בגין בונסים מתוך הדוחות שהוא
28 הגיש לשנת 2020. לשאלת ב"כ התובעת השיב המומחה כי, אף שתאורטית יתכן שהנתבע
29 קיבל לאחר המועד הקובע כספים בגין עבודה שביצע לפי המועד הקובע ואשר המומחה אינו
30 מודע לה, מתוך המידע שברשות המומחה אין לכך בסיס.

31
32 36. נמצא כי התובעת לא הוכיחה את טענתה כי סך של כ- 128,000 דולר ששולם לחשבון הבנק
33 של הנתבע לאחר מועד הקרע צריך להיכלל באיזון המשאבים, ולפיכך היא נדחת.

34
35 טענת התובעת שהנתבע הבריח לפני הקרע סך של 100,000 דולר ויש להוסיפו לסכום האיזון:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

37. בנוסף טענה התובעת בסיכומיה כי "הנתבע הבריח 100,000 דולר (כ-400,000 ש"ח) ביום 30.8.19, קרי כשבוע (!) לפני מועד הקרע [6.9.20] והעביר אותם לאחיו" (סעיף 62 לסיכומי התובעת). התובעת טענה כי טענת הנתבע שמדובר במתנה לאחיו לא הוכחה, שכן הנתבע צרף רק דף בנק שמלמד כי ההעברה נעשתה לאחיו מבלי שצוין בו בגין מה נעשתה ההעברה. לטענתה, יש להורות כי במסגרת איזון המשאבים סך נוסף של 50,000 דולר ישולם לה.

38. טענת התובעת אשר צוטטה בפתח סעיף זה מתוך סיכומיה אינה נכונה. הואיל ומועד הקרע הוא 6.9.2020, תשלום שנעשה ביום 30.8.2019 לא נעשה שבוע לפני מועד הקרע כפי שטענה התובעת, אלא שנה ושבוע לפני מועד הקרע.

בפסיקות בתי המשפט נהוג לעשות הבחנה בין כספים שהוציא בן זוג מהפול המשותף בסמוך למועד הקרע לגביהם מתעורר החשד כי הוצאתם נעשתה על מנת להבריחם מבן הזוג השני; לבין כספים שהוצאו שלא בסמוך למועד הקרע לגביהם ההנחה היא שהוצאתם היא חלק מהתנהלותם הרגילה והשוטפת של הצדדים (עמ"ש (ת"א) 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח' (25.7.2023)). ראו דברי כב' השופט א' זגורי בתמ"ש (טבריה) 56045-10-10 ע.ש נ' ש.ש. (25.1.2012): "ההנחה היא, כי בין בני זוג נשואים (בפרט כאלה הנשואים תקופה ארוכה), מתקיימת התנהלות בין חשבונות, זכויות וכספים של, אשר "מתגלגלת" מעת לעת. משכך, לא יתכן לבחון כל משיכה ומשיכה במנותק מניהול החיים השוטף, שכן כל עוד חיי הנישואין תקינים, חזקה כי שני הצדדים פועלים לצורך קיום התא המשפחתי, רווחתו, וצבירת נכסים וזכויות עבור שני הצדדים גם יחד". כב' השופט נ' סילמן בתמ"ש (קרית) 1501/08 פלוני נ' אלמונית, (15.9.2009), עמד על כך שמשמעות הגדרת "מועד קרע" היא כי "עד אותו מועד, יחשבו הכספים, כקופה משותפת, וכל הוצאה תיחשב ככזו שנעשתה על דעת שני הצדדים, אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן". בהמשך דבריו הוסיף: "'הברחה' אינה רק מושג חשבונאי גרידא; הברחה דורשת נטל הוכחה מוגבר, כמעשה מרמה. נטל הוכחה זה דורש לשכנע את בית המשפט, כי התנהלות כספית בין בני זוג, נעשתה בכוונה להוציא נכסים מגדר איזון או חלוקה" (הדגשה במקור).

39. במקרה שלפניי, בניגוד לטענת התובעת, העברת הסך של 100,000 דולר מהנתבע לאחיו לא נעשתה בסמוך למועד הקרע אלא מעט יותר משנה לפני כן. אמנם, מדובר בסכום נכבד ואמנם ההעברה לא נעשתה שנים רבות לפני הקרע, אך הוכח שההעברה נעשתה כאשר יחסי הצדדים טרם התערערו. כך, לדברי הנתבע אשר לא נסתרו, הסכסוך בין הצדדים החל לאחר שבחודש מרץ 2020 הוא עזב את דירת המגורים המשותפת ועבר להתגורר בבית אמו למשך מספר שבועות כשהקטינים עמו (סעיף 9 לתצהיר עדותו הראשית). גם התובעת טענה כי עזיבת הנתבע את הבית הייתה בחודש מרץ 2020, וגם מטענותיה עולה כי כאשר הנתבע העביר לאחיו את הסך האמור הצדדים חיו בשלום. לפי דברי התובעת, בחודש יולי 2019, היינו כחודש לפני המועד בו העביר הנתבע לאחיו סך של 100,000 דולר, עברו הצדדים יחד להתגורר בדירה

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

שכורה חדשה (סעיף 39 לתצהיר עדותה הראשית). בכך יש כדי ללמד שעת הועברו הכספים לא היה כל סכסוך בין הצדדים ופניהם לא היו לפירוד.
יש לציין כי בעניין נסיבות עזיבת הנתבע את הבית בחודש מרץ 2020 הציגו הצדדים גרסאות שונות. התובעת טענה כי הנתבע "קיבל החלטה חד צדדית לעבור להתגורר עם אמו ---, באמתלה כי אינו יכול להתרכז בעבודתו כשהוא נמצא בבית, ולאורך תקופה זו עברנו טיפולים זוגיים שבמהלכם --- [הנתבע] התחמק שוב ושוב מתשובה מתי ישוב הביתה" (סעיף 41 לתצהיר עדותה הראשית). לדבריה, בתקופה זו עבר הנתבע טיפול זוגי אשר גרם למתחחים ביניהם ובסופו של דבר בחודש מאי 2020 הודיע לה הנתבע על רצונו להיפרד (סעיף 4 לתצהיר). לעומת זאת, הנתבע טען כי התובעת היא שביקשה ממנו לקחת את הילדים ולעבור עמם לבית אמו משום שהייתה זקוקה ל"חופשת קורונה", וחרף בקשותיו היא לא הסכימה לבוא לבקר אותם שם. בחקירתה הנגדית אמנם הכחישה התובעת כי הייתה זקוקה לחופשה, אולם היא הודתה כי הנתבע לקח עמו את הילדים לבית אמו **לבקשתה**, כשלטענתה היא חלתה ולא הייתה מסוגלת לטפל בהם (עמ' 58-57), וזאת בשונה מגרסתה בתצהיר עדותה הראשית אשר צוטטה לעיל.

40. התובעת לא הוכיחה כי העברת הסך של 100,000 דולר מהנתבע לאחיו, בתקופה בה הצדדים חיו יחד בשלום, נעשתה על מנת לגרוע ממנה סך של 50,000 דולר כחלק מהפירוד אשר לא הוכח שהיה אותה עת על הפרק, ולא כמתנה לאחיו של הנתבע כפי טענתו.
הנתבע לא מסר גרסה מסודרת בכתב ההגנה או בתצהיר עדותו הראשית ביחס להעברה זו ואין לתמוה על כך, שכן טענת התובעת בעניין זה לא הועלתה בכתב התביעה שהגישה או בתצהיר עדותה הראשית. אולם, על פי תשובות המומחה לשאלות ההבהרה ששלחה לו התובעת, הנתבע מסר למומחה כי הסך האמור הועבר כמתנה לאחיו עבור חתונה, הולדת בת ומעבר לבית חדש. הגם שחקירתו הנגדית של הנתבע התקיימה לאחר שהוגשה חוות דעת המומחה ולאחר שהמומחה השיב לשאלות ההבהרה ששלחו לו הצדדים, הנתבע לא נחקר על גרסתו ביחס להעברת הסך האמור לאחיו.

41. התובעת עצמה לא טענה וממילא לא הוכיחה שלא ידעה בזמן אמת על העברת הכספים לאחיו של הנתבע או כי התנגדה לכך.

לנוכח כל האמור, טענת התובעת בעניין זה נדחתה.

טענת הנתבע שיש להפחית מהסכום לאיזון סכום כסף שהיה בחשבון בנק שעל שמו לפני הנישואין:

42. הנתבע טוען בסיכומיו בעניין הסכום שנקבע בחוות הדעת לאיזון חשבוניות הבנק, כי המומחה טעה כאשר כלל באיזון המשאבים סכומי כסף שהיו לנתבע לפני הנישואין, וכי "היה על המומחה להפחית 244,627.5 דולר ולפחות 200,000 דולר מסכום האיזון לטובת התובעת" (סעיף 34

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

1 לסיכומי). אכן בסעיף 22 לתצהיר עדותו הראשית טען הנתבע כי במועד הנישואין היה
2 בחשבון בבעלותו בבנק --- סך של 389,255 דולר שהם חסכוניותו מעבודה לפני הנישואין, וכן
3 סך של 100,000 דולר שהיו בבעלותו בישראל שהם כספים שקיבל מאביו המנוח במתנה טרם
4 הנישואין. גרסתו זו של הנתבע לא נסתרה בחקירתו הנגדית. הנתבע אף צרף לתצהיר עדותו
5 הראשית אסמכתה לפיה ביום 30.6.2011 היה בחשבון בנק שעל שמו בבנק --- סך של 242,458
6 ליש"ט המשוער לסך של 389,255 דולר (נספח 9 לתצהירו). לדברי הנתבע, במהלך הנישואין
7 חלק מהסכום הועבר לחשבונות נפרדים שלו, אליהם הועברו גם בונוסים ושכר שלו, אך אין
8 בכך מתנה לתובעת בכספיו מלפני הנישואין, משום שהם לא הועברו לחשבון המשותף.
9

10 43. בתשובותיו לשאלות ההבהרה שהפנה אליו הנתבע בעניין זה, השיב המומחה כך: בחשבון של
11 הנתבע בבנק --- היה בסמוך למועד הנישואין סך של 242,458 ליש"ט השווה ל- 393,436 דולר
12 וחשבון זה לא נכלל באיזון המשאבים. ביום 27.4.2015 בוצעה העברה מחשבון הנתבע בבנק --
13 לחשבון הנתבע ב- --- בסך השווה ל- 246,074 דולר. בחוות הדעת במסגרת איזון המשאבים
14 נכללה היתרה שהייתה במועד הקובע בחשבון הנתבע ב- --- בסך של 20,705 דולר. הכספים
15 שהועברו מחשבון --- נטמנו בתוך כספים משותפים שהתנהלו בחשבון הנתבע ב- --- ולא
16 בוצעה הפרדה כספית לגביהם. בנוסף, היתרה שנצברה במועד הקובע בחשבון זה היא בסך של
17 20,705 דולר בלבד בעוד שהכספים שהועברו לחשבון זה אותם מבקש הנתבע להחריג הם בסך
18 של 246,074 דולר. לפיכך, המומחה לא מצא לשנות מחוות דעתו לעניין סכום האיזון בגין
19 חשבוניות הבנק. בהמשך תשובותיו לשאלות ההבהרה ששלח הנתבע פרט המומחה כי,
20 חשבוניות בנק אשר התנהלו על שם הנתבע לפני מועד הנישואין והכספים אשר היו מופקדים
21 בהם במועד הקובע מקורם בתקופה שקדמה למועד הנישואין – לא נכללו באיזון המשאבים.
22 אולם, כספים נפרדים שהעביר הנתבע לחשבונות בנק המתנהלים על שמו בלבד ואשר שימשו
23 גם להפקדת כספים משותפים כמשכורת ובונוסים שקיבל הנתבע עבור עבודתו בתקופת
24 הנישואין, נטמנו ברכוש המשותף ונכללו באיזון המשאבים.
25

26 44. המומחה צדק בדרך פעולה זו. איני מקבלת את טענת הנתבע לפיה מאחר שהכספים הנפרדים
27 לא הועברו לחשבון הבנק המשותף הרשום על שם שני הצדדים אלא לחשבון בנק הרשום על
28 שם הנתבע בלבד, יש להחריגם מאיזון המשאבים. מעת שהנתבע בחר להפקיד כספים נפרדים
29 לחשבונות בנק בהם נוהלו כספים משותפים, גם אם החשבונות רשומים על שמו בלבד, הוא
30 חדל משמירה על הפרדה ביחס לאותם כספים והביא להטמעתם ברכוש המשותף. גם מבחינה
31 מעשית בקשת הנתבע לקבל לידי כעת את הכספים שמקודם נפרד ואשר הופקדו לחשבונו
32 אשר אליו הופקדו גם משכורותיו, אינה אפשרית. הרי מאז הופקדו הכספים הנפרדים לחשבון
33 זה נעשה בהם שימוש ואין מקום להניח כי השימוש נעשה דווקא בכספים המשותפים בעוד
34 הכספים הנפרדים נשמרו כפי שהם. הסכומים שהופקדו בחשבון זה – הן אלה שמקורם
35 משותף והן אלה שמקורם נפרד – התערבבו אלה באלה, בכולם יחד נעשה שימוש לאורך
36 השנים ואת הסכום שנותר במועד הקרע יש לכלול באיזון המשאבים. הדברים מתחדדים

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוני

במקרה שלפניי, מאחר שבחשבון שעל שם הנתבע בלבד אשר אליו הועברו הן כספים נפרדים והן כספים משותפים נותר נכון למועד הקרע סך של 20,705 דולר בלבד, היינו סכום נמוך בהרבה מהסכום שהעביר הנתבע לחשבון ממקורותיו הנפרדים ואשר הוא מבקש שמחציתו תושב לו.

ראו בעניין זה דברי כב' השופט נ' שילה בעמ"ש (ת"א) פלוני נ' אלמונית (26.12.2023):
"העובדה שהיו בידי כל אחד מהצדדים כספים בסמוך לנישואין לא צריכה להביא לתוצאה לפיה סכומים אלו הם בהכרח בגדר נכסים שאינם בני איזון. כל עוד סכומים אלו לא נותרו בנפרד ולא נשמרו כנכס חיצוני, הם נטמעו בתוך כלל כספי כל אחד מהצדדים וייתכן שנעשה בהם שימוש בתקופת הנישואין. לאישה נותרה יתרת חוב במועד הקובע ולכן ברור שכל הסכום שהיה לאישה בחשבונה לפני הנישואין "נאכל" בתקופת הנישואין ולא ניתן לומר שהוא בגדר נכס חיצוני שיש להותיר בידי האישה. הוא הדין ביחס ליתרת הזכות שהייתה בחשבון האיש עם אמו..."

45. בהתאם לכל המפורט בפרק זה, אין מקום לשנות מחוות דעת המומחה באשר לאיזון חשבונות הבנק של הצדדים.

טענות התובעת לבעלות הנתבע בנכסי הנאמנות ולזכותה בשבח שנוצר בנישואין:

46. בכתב התביעה טענה התובעת כי הנתבע פועל "כמונח"ל, נשיא וסמונח"ל כספים בחברת ---- [חברה A] שב- י' ארה"ב, המשמשת כחברת אחזקות של נכסי הנאמנות/ ה- TRUST המשפחתי, המצויים בבעלות הבעל ובני משפחתו, והכוללים היקף עצום של נכסי מקרקעין ברחבי העולם, לרבות בארה"ב, ב- ---, ב- --- ובמקומות רבים נוספים, וכן שני איי נופש ב- ב' ---" (סעיף 9 לכתב התביעה). התובעת טענה כי לאחר פטירת אביו של הנתבע בשנת ---, עברו הזכויות בנכסי הנאמנות "דה פקטו, לידי הבעל ובני משפחתו, ובהתאם לכך הבעל ובני משפחתו הינם כיום בעלי הזכויות ב- TRUST. במצב דברים זה, נהיר, איפוא, כי גם חברת --- [חברה A] שבי' ארה"ב, על כל מניותיה ונכסיה, מהווה חלק בלתי נפרד מנכסי הנאמנות שבבעלות הבעל ובני משפחתו" (סעיף 10 לכתב התביעה). התובעת המשיכה וטענה, כי הטעם בשלו "כולו או חלקו הארי של הרכוש" מוחזק בנאמנות, נעוצה "בשיקולי מס המקובלים בארה"ב", אך "אין בכך כדי לגרוע מזכויות הצדדים באיזה מנכסי הנאמנות" (סעיף 11 לכתב התביעה). התובעת טענה, כי "כחלק בלתי נפרד מעבודתו בנכסי הנאמנות, מינופם והשבחתם, הבעל גם פועל כדירקטור בחברות הקשורות הנוספות לרבות חברות המוחזקות ב- ---, ובתוך כך הוא זה שמקבל את ההחלטות, הוא המוציא והמביא, הוא מניע פרויקטים חדשים, הוא מבצע את העסקאות לרבות רכישות נכסי מקרקעין חדשים, הוא זה שמורשה לחתום על המסמכים הנדרשים וכל כיוצ"ב" (סעיף 15 לכתב התביעה). כדוגמא

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוגי

לפעילותו של הנתבע בנכסי הנאמנות, טענה התובעת כי הנתבע אמון על ניהול והשכרת
משרדים ל--- בבניין הרופאים ב', קידום ושיפוץ מלון --- המצוי בבעלות המשפחה, שיפוץ
נרחב באי ב' ורכישת אי נוסף ב' בעלות \$ 20,000,000 - כשלדבריה הכל נעשה בהחלטתו של
הנתבע בלבד והוא היחיד שהניע ועבד לקידום פרויקטים אלו (סעיף 16 לכתב התביעה).
התובעת טענה כי הנתבע נפגש עם גורמים בכירים בעירייה ב', בבתי חולים, באוניברסיטה --
והוביל פגישות עם גופים שאליהם תרם (סעיף 17 לכתב התביעה). עוד טענה, כי בשנת 2015
לערך, הנתבע הוציא אל הפועל פרויקט חדש בעלות של כ- 58,000,000 דולר שכלל הקמת ---
[מגדל E ופרויקט E], שהוא פרי יזמתה של התובעת אשר אף לקחה חלק בפגישות עם
אדריכלים ומעצבים, משרד יחסי ציבור ומציאת שוכרים ל ---. לשיטת התובעת, "שווי
ההשכחה שנוצר בגין חלקו של הבעל בנכסי הנאמנות אשר מינף והשביח בזכות עבודתו, מהווה
חלק בלתי נפרד מהרכוש המשותף של הצדדים" (סעיף 13 לכתב התביעה).

47. הנתבע טען בכתב ההגנה, כי הוא "מעולם לא הקים עסק, לא בנה מפעל, לא הקים חברה, לא
הקים סטארט-אפ, לא הנפיק חברות, לא יצר ערך ולא יזם כל יוזמה עצמאית ופרטית משלו" (סעיף
16 לכתב ההגנה). לטענתו, הוא נולד למשפחה אמידה שצברה רכוש לפני שני דורות ומשפחתו
התירה לצדדים לעשות שימוש מדי פעם בנכסיה (סעיף 17 לכתב ההגנה). לדבריו, מחודש
נובמבר 2014 עד חודש מרץ 2019 "נעתר הנתבע לעבודת רילוקיישן בחברת ייעוץ וניהול נכסים
שבבעלות המשפחה ... העסקת הנתבע כשכיר לא העניקה לו בעלות על הנכסים ו/או כל זכות
אחרת לגבי הנכסים ואף לא העניקה לו סמכויות החלטה לגבי השימוש בנכסים" (סעיף 37 לכתב
ההגנה). לטענת הנתבע, במשך תקופת עבודתו בארצות הברית, הוא הועסק באותם תנאי שכר
של קודמו בתפקיד, כולל הטבות על חשבון המעסיק לאור העבודה ב', שאפשרו לצדדים רמת
חיים מכובדת, לרבות מגורים בנכס שאינו בבעלותו, רכבי ליסינג, משכורת מכובדת, מנוי
למועדון כושר וספורט, ביטוח רפואי ועוד (סעיף 38 לכתב ההגנה). לדברי הנתבע, תנאי
העסקה אלו הסתיימו בחודש מרץ 2019 עם סיום עבודת הנתבע בארה"ב ומעבר המשפחה
לישראל.

48. עיון בחומר הראיות מעלה כי לא עלה בידי התובעת להוכיח את טענתה כי לנתבע ישנן זכויות
בנאמנות ובנכסיה. כל זאת כפי שיפורט להלן.

א. אין מחלוקת כי הנתבע נולד למשפחה אמידה מאוד, כי סבו הוא שהקים את מבנה
הנאמנות אותו המשיך אביו לנהל ולפתח וכי נכסי המשפחה מוחזקים על ידי נאמנים
בארה"ב אותם מינה הסב. גם התובעת העידה כי הכירה את הנאמנים בזמן אמת
וידעה מהו תפקידם וכי אביו או סבו של הנתבע הם שמינו אותם (עמ' 36-37
לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

- ב. התובעת לא הביאה עדים כלשהם אשר יתמכו בטענתה כי הנתבע הוא בעלים של הנכסים המוחזקים בנאמנות או כי הוא נהנה בנאמנות. היה באפשרות התובעת, למשל, להביא לעדות את הנאמנים עצמם או בעלי תפקיד בחברות הקשורות לנאמנות. אולם, היא לא עשתה זאת. טענת התובעת לפיה הנתבע הילך אימים על עובדיו ומנע מהם להעיד, לא הוכחה בכל דרך. הנתבע נחקר בעניין זה בחקירתו הנגדית והכחיש מכל וכל כי איים מימיו על עובד (עמ' 159 ש' 24-29). ראו בעניין זה גם עדות גב' י' ס' (עמ' 235 ש' 9 - 12). מכל מקום, חלק מאותם גורמים אשר לשיטת התובעת מסרו לה מידע לפיו הנתבע הוא הבעלים של נכסי הנאמנות, אינם עובדים במסגרת הנאמנות מזה שנים ומכאן כי נשמטת הקרקע תחת הטענה שהם לא הובאו לעדות משום שהנתבע אשר אצלו הם עובדים איים עליהם (ראו בעניין זה חקירתו הנגדית של הנתבע בנוגע לגב' ר' בעמ' 159-160, ובנוגע לגב' נ' בעמ' 165 ש' 15-26). צודק הנתבע בטענתו בסיכומיו, כי התובעת הזכירה בתצהירה שמות של אנשים רבים אשר לדבריה "יודעים את האמת" (גב' ר', מר' י' ס', גב' ה' פ', מר' מ', מר' ק', גב' נ', גב' י' ס', מתווכת בתים, מעצבת פנים, עו"ד ס' מ' ועו"ד מ' מ'), אולם היא לא הביאה אף אחד מהם לעדות על מנת שיתמוך בגרסתה. הלכה היא כי "אי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת, מדרך הטבע, את החשד כי יש דברים בגו, וכי בעל הדין, שנמנע מהבאתו, חושש מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד" (ע"א 4226/05 בנק אגוד לישראל בע"מ נ' סאטא אטיאס 24.01.2006)). הימנעות התובעת מהבאת אנשים אשר לדבריה יודעים את האמת, מבלי שהיא סיפקה לכך הסבר מוצדק, פועלת לרעתה ומקימה הנחה שעדותם הייתה פועלת להחלשת גרסתה. חלק מעדים אלה, הובאו לעדות על ידי הנתבע ותמכו דווקא בגרסתו.
- ג. אמנם, צודקת התובעת בכך שתצהירי העדים מטעם הנתבע אשר נחתמו בארה"ב ואשר אומתו על ידי עו"ד ישראלי באמצעות היוועדות חזותית, לא אומתו כדין. שכן, קבלתו של תצהיר שנחתם בחוץ לארץ לצורך משפט אזרחי מותנית באישורו על ידי נציג דיפלומטי או קונסולרי או באימותו על ידי נוטריון מוסמך על פי דיניה של מדינת החוץ שבה ניתנה ההצהרה. מדובר בפגם מהותי ולא פרוצדורלי גרידא, המוביל לכך שלא ניתן לקבל כראיה את תוכן התצהירים שלא אומתו כדין (ראו: [תקנה 6 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018; סעיף 30 לפקודת הראיות \[נוסח חדש\], תשל"א-1971; ע"א 8012/12 פאז רג'בי נ' טל בניה והשקעות קרני שומרון](#) (11.3.2014); ת"א 44860-09-22 אודצ'י בע"מ נ' Meta inc (19.12.2022); [רע"א 9722/07 מרדכי ציינווירט נ' ישראל כהן](#) (10.11.2008); תמ"ש (ת"א) 60897-07-21 פ. נ' פ. (30.11.2023)).
- ברם, גם התובעת עצמה אשר עליה נטל ההוכחה לא הביאה תצהירים מטעם עדים אלה. זאת ועוד, גם העדים שתצהיריהם לא אומתו כדין, העידו בבית המשפט כשבפתח

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלונית נ' פלוני

העדויות הוזהרו כדין על ידי בית המשפט והדברים שמסרו בעדויותיהם בבית המשפט קבילים.
מעבר לאמור, ממילא, גם ללא עדויות העדים שתצהיריהם לא אומתו כדין, חומר הראיות הקיים מוביל למסקנה שאין לקבל את טענת התובעת כי הנתבע הוא בעלים של נכסי הנאמנות או נהנה בנאמנות.

ד. עו"ד מ' מ' אשר עבד כיועץ משפטי לנאמנות, נשאל בחקירתו הנגדית על ידי ב"כ התובעת בעניין מעורבות הנתבע בפרויקטים שונים, אך לא נשאל על ידה בנוגע למבנה הנאמנות ומי נהנה בה ואף לא נשאל בנוגע לבעלות בחברה A, וזאת אף שלתובעת טענות בנושאים אלו. מכל מקום, עו"ד מ' מ' העיד כי מרבית העבודה בה היה מעורב בעניין חברה A לא נעשתה מול הנתבע, אלא מול שלושה או ארבעה אנשים אחרים. על פי עדותו הוא שוחח עם הנתבע כ- 3 פעמים בשנים האחרונות ועם התובעת כפעמיים. ממילא, גם אם הנתבע היה מעורב בפרויקטים שונים, אין משמעות הדבר שהוא הבעלים של הנכסים או נהנה בנאמנות.

ה. גב' ---, סבתו של הנתבע, פרטה בתצהיר עדותה הראשית, אשר חתימתה עליו אומתה כדין, כיצד הקים ופיתח בעלה המנוח חברות ברחבי העולם, רכש נכסים, יצר הון והקים בשנות השבעים של המאה הקודמת את הנאמנות המשפחתית "מתוך תפיסה של הגנה על הרכוש" והוסיפה כי "הנאמנות המשפחתית היא הסדר משפטי מכונן וחשוב שמלווה את המשפחה זה עשרות שנים" (סעיף 12). סבתו של הנתבע המשיכה ופרטה כי סבו של הנתבע רכש בעיר י' במדינת --- בארה"ב את מגדל E, את בית הרופאים ואת מלון ---, כשבאותה תקופה רכש גם דירות ב- --- ו- ---. סבתו של הנתבע ציינה כי בעלה המנוח נהג לתרום בישראל. לדבריה, לאחר פטירת בעלה בשנת ---, היא ירשה אותו יחד עם בנם היחיד --- אשר "המשיך במלאכת העשייה המשפחתית ... פיתח וניהל את הרכוש המשפחתי, לדבות נכסי הנדל"ן בארה"ב ..." (סעיף 16), ואשר נפטר בשנת --- כשיורשתו היחידה היא אלמנתו ---. סבתו של הנתבע כתבה במפורש בתצהיר עדותה הראשית את הדברים הבאים: "שיהיה חד וברור: רכוש המשפחה היקרה שלנו נוצר והוקם על-ידי בעלי המנוח --- שהיה אחד ויחיד בדורו, ובהמשך טופח, תוחזק והוגדל על-ידי בני --- ז"ל במשך כעשרים שנה. אני ו- --- [אמו של הנתבע] היורשות המשפחיות, הכלכליות והמוסריות של רכושם של --- ו- --- והרכוש המשפחתי בארה"ב שבנאמנות המשפחתית אינו שייך ל[נתבע] כלל ועיקר והוא אף אינו נהנה בה ..." (סעיף 18). עוד לדבריה: "[הנתבע] בסה"כ עבד כשכיר בניהול הקרן ואין לו כל חלק ונחלה מעבר לשכרו בקרן. הוא קיבל שכר ראוי על עבודתו [ואף מעט מעבר למה שמקובל היה לשלם על שכיר בתפקיד דומה] והוא אינו בעל זכות אחרת כלשהי ..." (סעיף 20 לתצהיר). בהמשך הוסיפה לגבי הנכסים ביי ובב': "נכסים אלו לא נוצרו ולא הוקמו על-ידי [הנתבע] והם לא לטובתו והוא לא נהנה

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוגי

בנאמנות ולא היוצר של הנאמנות. [הנתבע] עבד כשכיר בתחזוקת הנכסים ב'---, ובב'. על
כך החברה שילמה לו משכורת ראויה לעבודתו וכן בהיותו ב--- וכחלק מתנאי עבודתו דאגה
לו לקורת גג ולהטבות נוספות כפי שמקובל מאד בעבודות רילוקיישן [בדיוק כפי שמחליפו
בתפקיד מקבל], והכל עד מעברם לישראל בתחילת שנת 2019, שאז השתנה היקף תפקידו
של [הנתבע]. הנאמנות המשפחתית מנוהלת באופן עצמאי על-ידי מועצת נאמנים עצמאית,
סוברנית ובלתי תלויה עם אנשי מקצוע ועורכי דין מהמעלה הראשונה "... (סעיף 23.2
לתצהיר). גם בחקירתה הנגדית עמדה סבתו של הנתבע על גרסתה כי הנתבע אינו
הבעלים של הנכסים ואינו הנהנה בנאמנות, אלא כי הוא מונה על ידה "שיהיה בכל
המקומות שיש לנו נכסים בהם ושישמור עליהם", מאחר שהיא סומכת עליו (עמ' 100 ש'
31-29).

סבתו של הנתבע הרשימה כעדה מהימנה מאוד, לא נפלו בדבריה סתירות ומצאתי לתת
בעדותה אמון רב.

ו. גב' ---, אמו של הנתבע, פרטה בתצהיר עדותה הראשית, אשר חתימתה עליו אומתה
כדין, כי היא היורשת היחידה של בעלה המנוח וכי היא מוגדרת כנהנית בלעדית
בנאמנות ומקבלת ממנה חלוקות שוטפות. לדבריה בתצהירה, משנת 2012 היא מנהלת
את הרכוש שירשה; בשנת 2013 שכרה המשפחה את מר י' על מנת שיסייע בניהול נכסי
הנדל"ן; בשנת 2014 החל עו"ד ק' לשמש כעו"ד משפחתי; ובשנים 2012 - 2014 הנתבע
אשר התגורר בישראל בעוד שני ילדיה האחרים התגוררו ב[חו"ל] סייע לה מעת לעת
בטיפול בעניינים השוטפים. אמו של הנתבע המשיכה ופרטה כי בשנים 2015 - 2019
עבד הנתבע כשכיר בתחזוקת הנכסים המשפחתיים שבבעלות הנאמנות המשפחתית
ב', וכי החברה שילמה לו על כך משכורת ראויה וכן דאגה לו לקורת גג זמנית ולהטבות
נוספות, והכל עד מעברו לישראל בשנת 2019 שאז השתנה היקף תפקידו והוא החל
לעבוד הרבה פחות. גם אמו של הנתבע העידה בתצהירה "הנאמנות המשפחתית מנוהלת
באופן עצמאי על-ידי מועצת נאמנים עצמאית, סוברנית ובלתי תלויה עם אנשי מקצוע
ועורכי דין מהמעלה הראשונה, והיא נוצרה ע"י [סבו של הנתבע] מתוך הסדרי הגנה על
הרכוש שנצבר" (סעיף 17 לתצהיר). בחקירתה הנגדית של אמו של הנתבע לא נסתרו
דבריה האמורים. לפי תשובותיה של אמו של הנתבע בחקירתה הנגדית, "המשפחה
מעסיקה את [הנתבע] בניהול ואנחנו סומכים עליו ... " (עמ' 104 ש' 32). אמו של הנתבע
השיבה בחקירתה, כי הנתבע היה מורשה חתימה וחתם על צ'קים ומסמכים, ככל
מנכ"ל אחר. עוד השיבה בחקירתה הנגדית, כי הנתבע אינו מקבל חלוקות כלשהן
מהנאמנות (עמ' 106 ש' 7-9 וראו גם בשי' 19-21).

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלונית נ' פלוני

גם אמו של הנתבע הרשימה כעדה מהימנה מאוד, לא נפלו בדבריה סתירות וגם בעדותה מצאתי לתת אמון רב.

ז. עו"ד ק', אשר הגיש תצהיר עדות ראשית שחתימתו עליו אומתה כדן, פרט בתצהירו כי משנת 2014 הוא מעניק שירותים משפטיים שונים לנתבע, אמו, סבתו, אחיו ואחותו, וכן מעניק שירותים משפטיים "ביחס לנכסים העסקיים והפרטיים של המשפחה בישראל ומחוץ לישראל, וכן משמש דירקטור, נאמן ומורשה חתימה ביחס לחלק מרכוש המשפחה" (סעיף 5 לתצהיר). על פי עדותו, "רובו ככולו של הרכוש המשפחתי של המשפחה בישראל, ב--- וב--- מצוי בבעלותן של [סבתו של הנתבע] ו/או [אמו של הנתבע] ו/או מצוי בנאמנות לטובת הגב' [אמו של הנתבע]" (סעיף 7 לתצהיר). לדברי עו"ד ק', במסגרת תפקידו נסע מספר פעמים לי' ולב' כדי לפקח על נכסי המשפחה שם, ונפגש עם רואי חשבון, עורכי דין, מנהלי נכסים, שמאים וכיו"ב וכן עם הנתבע אשר עבד בחברת ניהול הנכסים של המשפחה בשנת 2014-2019. עו"ד ק', כי "נכסים אלו מצויים בבעלות נאמנות משפחתית ש[הנתבע] אינו הנהנה בה" (סעיף 10 לתצהירו). עוד לפי עדותו, היקף מעורבותו של הנתבע בנכסי המשפחה בארה"ב פחת משמעותית עם חזרתו לישראל בשנת 2019. בנוסף העיד עו"ד ק', כי מספר חודשים לאחר חזרתו לישראל החל הנתבע לעבוד בחברה א' ולקבל משכורת בשכר ריאלי בגין עבודתו, אשר כוללת ייעוץ ומעקב ביחס לנכסי המשפחה בישראל, ובמקביל היקף עבודתו בחברה A פחת משמעותית והוא השתתף מדי פעם בשיחות וידאו אחר הצהריים, כאשר מר י', אשר ניהל את נכסי הנדל"ן של המשפחה בישראל וב--- ופיתח השקעות של המשפחה בהון סיכון, עבר להתגורר בארה"ב ולקח על עצמו את מרבית תפקידיו של הנתבע בחברה A. הדברים האמורים של עו"ד ק' לא נסתרו בחקירתו הנגדית.

ח. מר י', פרט בתצהיר עדותו הראשית, אשר חתימתו עליו אומתה כדן, כי בשנת 2013 לערך החל לעבוד עבור משפחתו של הנתבע והיה אחראי על ניהול ותפעול נכסי המשפחה בישראל ובין היתר היה אחראי על השכרת נכסים, ניהול חשבונות, פיקוח על יועצים ונותני שירותים כעורכי דין, מתווכים, חברות ניהול ורואי חשבון, ניהול שיפוצים ותחזוקת נכסים, פיתוח עסקי וכיו"ב. עוד על פי תצהירו, עם השנים הורחבה מסגרת תפקידו לפקח, לנהל ולתחזק גם את נכסי המשפחה ב--- וב--- שלמיטב ידיעתו הם בבעלות סבתו ואמו של הנתבע. לדבריו, בשנים 2013-2014 הנתבע עבד ביחד עמו כדי לעשות סדר ברכוש סבתו ואמו בישראל, ומשנת 2015 ניהל מר י' בגפו את נכסי המשפחה בישראל, ו--- ו--- יחד עם יועצים ונותני שירותי חיצוניים, ובהמשך גם סייע למשפחה גם בניהול השקעות בהון סיכון, בהשקעות פיננסיות שונות ובפיתוח עסקי. מר י' העיד כי עם השנים ולאחר סיום לימודיו לתואר שני במנהל עסקים, חש מיצוי בתפקידו בישראל, ופנה בעניין זה לאמו של הנתבע, אשר היא זו שראיינה וקיבלה

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

לעבודה אדם אחר שיחליפו בתפקיד. עוד העיד מר י', כי בחודש מרץ 2019, עם חזרת
הנתבע להתגורר בישראל, הוא עבר להתגורר עם משפחתו ב' כעובד של חברה A וקיבל
על עצמו את מרבית תפקידיו ותחומי אחריותו של הנתבע. לדבריו, הוא קיבל "זכות
להתגורר ללא תשלום בבית המגורים ברחוב --- שבבעלות הנאמנות המשפחתית, וכן לעשות
שימוש בשני רכבי אזורי שכורים, חברות בקאנטרי קלאב, החזר הוצאות מחיה מלא עבור
הוצאות המגורים, חשמל, גינון, תחזוקת בריכה, גז, נסיעות ועוד" (סעיף 16 לתצהירו). עוד
לדבריו, לאחר שעבר להתגורר ב', השתפרו תנאי השכר שלו משמעותית לעומת תנאי
העסקתו בישראל, ושכרו עמד כל כ- 165,000 דולר בשנה פלוס בונוסים. מר י' העיד
במפורש כי "[חברה A] והבית ברחוב --- אינם בבעלותו של [הנתבע] אלא בבעלות ה-
[נאמנות]" (סעיף 17 לתצהירו). עוד לפי עדותו, מאז אפריל 2019 היקף עבודתו של
הנתבע בחברה A פחת באופן משמעותי, משום שהוא הקדיש את זמנו לילדים
ולמשפחה וכן משום שהפרשי השעות בין ישראל לארה"ב הקשו על התקשורת
השוטפת. מר י' העיד כי בשנת 2019 הגיע הנתבע לארה"ב מספר פעמים כדי לסייע
בהעברת השרביט אליו, בשנת 2020 הגיע פעם אחת בלבד לארה"ב בין היתר משום
התפרצות מגפת הקורונה, ובשנת 2021 הגיע פעמיים בלבד.

הדברים האמורים מתוך תצהיר העדות הראשית של מר י' לא נסתרו בחקירתו הנגדית,
אשר גם במסגרתה העיד: "כשאני עברתי לארצות הברית, אני לקחתי את הניהול השוטף
של חברה A, את כל התפעול של חברה A... אני סמנכ"ל תפעול של חברת חברה A, שזה
היה רוב הפקיד של [הנתבע] לפני שהוא עבר חזרה לישראל" (עמ' 120 ש' 3-9).

ט. עו"ד ב', המכהן כנאמן של [הנאמנות], הגיש תצהיר עדות ראשית אך הוא לא אומת
כדין, ועל כן אינו יכול לשמש כחלק מחומר הראיות. בחקירתו הנגדית העיד כי רק
צאצאים הם מוטבים בנאמנות ולא אמו של הנתבע (עמ' 220). אולם, בשים לב לשאר
העדויות כמפורט בפסק הדין וכן לעדותו של עו"ד ב' עצמו בהמשך חקירתו כי הנתבע
אינו מקבל חלוקות מהנאמנות (עמ' 223 ש' 29-33, עמ' 224 ש' 1-6), לא מצאתי כי על
יסוד דברים אלה יש להגיע למסקנה שהנתבע הוא נהנה בנאמנות ולא אמו וסבתו. עוד
העיד כאשר נשאל אם הנתבע נותן לו הוראות בעניין פעולת השקעה כזו או אחרת, כי
הוא נאמן עצמאי ולא מקבל הוראות אך מתקשר עם עו"ד ק' בנוגע לנושאים אלה, וכי
הוא אמנם היה בקשר עם הנתבע אך לא בנוגע לנושאים כלכליים הקשורים לחברות
(עמ' 221 ש' 3-15).

י. גב' ב', גב' ס' ומר ג', העובדים בחברה A, אמנם העידו בחקירותיהם הנגדיות כי לא
ראו את הסכם הנאמנות וכי אינם יודעים מהו מבנה הנאמנות המדויק. אך הם אישרו
בחקירותיהם הנגדיות, כי על פי הידוע להם הנתבע אינו הבעלים של חברת חברה A

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוני

1 ושהחברה בבעלות נאמנות משפחתית. אמנם לא ניתן לבסס על עדויות אלה מסקנה,
2 אך מצאתי לציין אותן למעלה מהצורך, כשהן מצטרפות לשאר העדויות והראיות
3 שהובאו. כמו כן, בדומה לעדים נוספים, גם גב' ס' העידה כי לאחר שהנתבע חזר
4 להתגורר בישראל, הצטמצם באופן משמעותי היקף עבודתו בחברה A.
5

6 יא. התובעת צרפה תמלילי הקלטות של שיחות שניהלה לדבריה עם אנשים שונים אשר
7 דבריהם באותן שיחות לטענתה תומכים בטענותיה. אולם, התובעת לא הגישה
8 תצהירים מטעם אותם אנשים שלשיטתה מסרו גרסה התומכת בטענותיה ולא הביאה
9 אותם לעדות בבית המשפט. תמליל של הקלטה אינו יכול להוות חלופה לעדות בבית
10 המשפט, ולא ניתן לייחס משקל לדברים שנרשמו לכאורה מפי אנשים אשר לא מסרו
11 גרסה כדן. זאת ועוד, אף אם היה מקום לראות בדברים שנרשמו בתמלילים כגרסה
12 מטעם אותם אנשים שהוקלטו, הרי שמעת שהם לא הובאו לבית המשפט על מנת
13 שניתן יהיה להעמיד את גרסתם לחקירה נגדית, לא ניתן לייחס לגרסה משקל כלשהו
14 שכן היא נחשבת כעדות שמיעה. אי היכולת לחקור בחקירה שכנגד את מקור המידע,
15 מותיר את המידע ללא ביקורת מצד בית המשפט באשר לאמינותו ולכוחו הראייתי
16 (יעקב קדמי, על הראיות - חלק שני - הדין בראי הפסיקה (נבו 2009) 551-552; רע"א
17 7953/99 פילבר נ' המרכז הרפואי שערי צדק, פ"ד נד(2) 529 (2000)). יש להביא בחשבון
18 עוד, כי אדם אשר מוקלט בשיחה שהוא מקיים עם רעהו ללא ידיעתו, אינו נוהר בכל
19 מילה שהוא אומר ואינו מקפיד בדבריו כעד המעיד בבית המשפט. יתכן כי אילו אותם
20 בעלי שיח של התובעת אשר הוקלטו על ידה היו יודעים שהם מוקלטים, הם לא היו
21 אומרים את הדברים שאמרו, לא כל שכן אילו היו יודעים שהתובעת תבקש לייחס
22 לדבריהם משמעות כה כבדת משקל ולבסס עליהם טענותיה בבית המשפט. ברור
23 שדברים שנאמרים בשיחה מוקלטת, ובפרט שיחה מוקלטת בה בן השיח אינו יודע
24 שהוא מוקלט, אינם שווים ערך לעדות בבית המשפט ואינם תחליף לעדות. גם בעניין זה,
25 בהתאם לפסיקה אשר הובאה לעיל, העובדה שהתובעת לא הביאה את בני שיחה
26 המוקלטים כעדים מטעמה, פועלת לרעתה ומקימה הנחה כי אילו הם היו מעידים,
27 עדותם לא הייתה פועלת לטובתה.
28

29 כפי שיפורט בהמשך פסק הדין, חלק מהאנשים אשר את השיחות עמם הקליטה
30 התובעת ואת התמלילים היא הגישה לתיק, הובאו לעדות על ידי הנתבע, הם נחקרו
31 בבית המשפט, לא שבו בעדותם על הדברים שנרשמו מפיהם בתמליל, ועדויותיהם אינן
32 תומכות בגרסת התובעת. כך, מר ק', אשר עבד בעבר בחברה A ואשר תמליל שיחה
33 שקיימה עמו התובעת ואשר הוקלטה הוגש לתיק, העיד בחקירתו בבית המשפט כי כלל
34 לא ידע אם הנתבע השתלט על החברה או על הנאמנות, ולא שב בחקירתו על הדברים
35 שנרשמו מפיו בתמליל (עמ' 229-231).

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

יב. את כל טענותיה מבקשת התובעת לבסס על עדותה שלה ועל עדות חברתה גב' ס'. בכך אין די. יצוין כי עדות התובעת בעניין הבעלות בנכסי הנאמנות לא התאפיינה באמינות. כך למשל בחקירתה הנגדית טענה התובעת לראשונה כי כאשר התגוררו הצדדים בי' התקיימה בינה לבין הנתבע שיחה בה אמר לה הנתבע שהנהנים בנאמנות הם הנתבע, אחיו ושני ילדי הצדדים (עמ' 38 לפרוטוקול). העובדה שטענה זו לא הועלתה בכל שלב קודם – לא בכתב התביעה ולא בתצהיר עדותה הראשית של התובעת – אף שלכאורה מדובר בעובדה בעלת חשיבות עבורה, מחלישה מאוד את האמינות שניתן לייחס לה.

יג. גב' ס', חברתה של התובעת, העידה בתצהיר עדותה הראשית כי הנתבע הציג עצמו במפגשים משותפים עמה ועם בעלה "כיום נדל"ן והיי מק, וכבעלים של חברות ונכסים שונים". עוד העידה, כי הנתבע "שיתף אותנו, מעת לעת, בפרטים אודות פרויקטים שיוזם וקידם – בניית [פרויקט E] שיוזם ביחד עם [התובעת] (בעניין זה הפנה אלי מנהלת פרויקטים מטעמו לצרכי ייעוץ), נכסים בי' ובב' ... אשר בבעלותו, רכישת בתים בי', שונעשו ביחס עם [התובעת], ועוד" (סעיף 6 לתצהיר). עוד העידה, כי הנתבע הציג עצמו בשיחות רבות שקיימה עמו כמי שמנהל את הנכסים השונים שבבעלותו ואת היזמות שלו ושל התובעת באמצעות אנשי מקצוע שהעסיק. אולם, בחקירתה הנגדית עת נשאלה מה אמר לה הנתבע באותן שיחות, השיבה: "הוא סיפר לנו על היזמות שלו, על ה---", וכשנשאלה האם הוא אמר שכל הרכוש שלו, השיבה: "הוא אמר שהוא הבוס". לאחר מכן השיבה שהנתבע סיפר שהוא הבעלים ושקיבל את העסק לאחר שאביו נפטר, על כך שקנה אי בב', על פרויקט E וכן על בתים שהצדדים רכשו בי'. אולם, העדה לא ידעה דבר על הנאמנות, לא ידעה על משפחתו של הנתבע, וכשנשאלה כמה יש לאחיו ולאחותו של הנתבע והאם הנתבע קיבל הכל, השיבה: "אנחנו היינו תחת ההנחה שהמשפחה שלו לא מעורבת, אני לא חושבת שיש להם קשר כזה טוב" (עמ' 85 לפרוטוקול). אף שיש בעדות גב' ס' כי הנתבע אמר לה שהוא בעלים של הרכוש כדי לתמוך במידה מסוימת בטענת התובעת, הרי שבשים לב לכך שגב' ס' כלל לא הייתה מודעת למבנה הנאמנות, אין לה ידיעה בשאלה מי הנהנים, מהם היחסים בין הנתבע לבין בני משפחתו בנוגע לרכוש וכיו"ב, ולנוכח שאר העדויות והראיות שהובאו בתיק – אין בעדות גב' ס' כדי להטות את הכף אל עבר קבלת גרסת התובעת.

יד. התובעת שבה וטענה כי אביו של הנתבע אשר נפטר בגיל צעיר, דאג בתקופה בה היה חולה להכשיר את הנתבע לניהול הנכסים המשפחתיים. אולם, גם אם טענה זו נכונה, בכך אין כדי ללמד שהנתבע הוא כיום הבעלים של הנכסים הללו או נהנה בנאמנות. כאשר נשאלה התובעת בחקירתה הנגדית האם הנתבע עצמו ירש את סבו או את אביו ומה ירש מהם, ניסתה להתחמק, אולם לבסוף השיבה שאמו של הנתבע קיבלה בתים

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

והנתבע עצמו "קיבל לנהל את העסקים" (עמ' 50 ש' 32). ניהול אינו בעלות, ואינו מלמד בהכרח על בעלות.

טו. אין מחלוקת כי הנתבע עוסק בניהול נכסי משפחתו המוחזקים בנאמנות. כיום, כאמור, הנתבע מעניק לחברות באמצעותן מוחזקים נכסי הנאמנות שירותים שונים באמצעות חברה א' שבבעלותו ואשר ממנה הוא מושך משכורת. מעבר לכך, הנתבע אף מקבל שכר באופן ישיר מחברה A העוסקת בתחזוקת חלק מהנכסים המוחזקים בנאמנות. זאת ועוד, ב- 5 השנים בהן התגוררו הצדדים בארה"ב עיסוקו של הנתבע היה ניהול חברה A ולשם ביצוע תפקיד זה העתיקו הצדדים את מגוריהם לארה"ב לתקופה זו. אולם, הנתבע קיבל ומקבל שכר עבור השירותים שהוא מעניק, ועובדה זו בעלת חשיבות רבה. יתר על כן, כאשר התגוררו הצדדים בארה"ב והנתבע ניהל באופן ישיר את חברה A היו תנאי העסקתו נוחים מאוד, הוא קיבל משכורות גבוהות, בונוסים שנתיים (ראו בעניין זה חוות דעת המומחה בעמ' 24) והחברה אף סיפקה לצדדים תנאי מחייה נוחים מאוד כמקום מגורים, מוני למרכז ספורט וכו'. אילו הנתבע לא היה מתוגמל עבור עבודתו בנוגע לנכסי הנאמנות, אולי היה בכך כדי לתמוך בטענת התובעת שהוא הבעלים של הנכסים הללו או נהנה בנאמנות, אולם לא כך הדברים.

טז. התובעת אישרה בחקירתה הנגדית, כי התקופה היחידה בה לא היה מנכ"ל לחברה A הייתה התקופה בה התגוררו הצדדים בארה"ב. אף עובדה זו תומכת במסקנה שמדובר בחברה אותה צריך לנהל, כאשר הצדדים התגוררו בארה"ב עשה זאת הנתבע וכאשר הם לא מתגוררים בארה"ב יש צורך להעסיק אנשים אחרים לשם כך (ראו גם דברי העדים מטעם הנתבע בעניין זה). על פי עדויות אשר הובאו, מר י' אשר החליף את הנתבע ברוב תפקידיו בחברה A לאחר שובו של הנתבע למגורים בישראל, קיבל תנאים דומים לאלו שקיבל הנתבע כאשר שימש בתפקיד (סעיף 23.2 לתצהיר עדותה הראשית של סבתו של הנתבע, סעיף 16 לתצהיר עדותו הראשית של מר י').

יז. התובעת לא הראתה כי הנתבע קיבל לאורך השנים דיבידנדים מהחברות המחזיקות את נכסי הנאמנות או חלוקות כלשהן מהנאמנות. זאת, הגם שלא הייתה מניעה כי התובעת תבדוק את חשבונות הבנק של הנתבע ותצביע על הכנסה מחלוקה ככל שהייתה כזו. בחומר הראיות אשר הוגש לתיק אין כל ראיה לכספים ששולמו לנתבע מחברות הקשורות בנאמנות, מלבד עבור עבודתו (גם אם בתקופה בה חיו הצדדים בארה"ב היה זה ביד רחבה). הנתבע העיד בחקירתו הנגדית כי מעולם לא קיבל חלוקה מהנאמנות (עמ' 162 ש' 19), וגם עדים מטעמו העידו כך כאמור ועדותם זו לא נסתרה בכל דרך.

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלונית נ' פלוני

- 1 יח. כאמור, בניסיון לבסס טענותיה הפנתה התובעת גם לתרומות שעל פי טענתה תרם
2 הנתבע למוסדות שונים. אולם, טענתה בעניין זה נסתרה. סבתו של הנתבע העידה
3 בתצהיר עדותה הראשית כי מדובר בתרומה אישית שלה, מכספה שלה ומתוך רצון
4 והחלטה שלה (סעיפים 23.3 ו-23.5 לתצהיר עדותה הראשית), ולא נחקרה על דבריה
5 אלו בחקירתה הנגדית ומשכך הם לא נסתרו. גם עו"ד ק' העיד כי הוא הוביל את
6 המו"מ, נוסח ועריכה של הסכמי תרומה שונים של המשפחה לבית החולים --, לבית
7 החולים -- ולעמותת --, ואף אחד מההסכמים הללו לא נערך עם הנתבע וכספי התרומה
8 לא הגיעו ממנו אלא מסבתו ואמו ומהנאמנות המשפחתית (סעיף 9 לתצהירו). גם עו"ד
9 ק' לא נחקר על דברים אלה בחקירתו הנגדית והם לא נסתרו. הנתבע אף הביא לעדות
10 את גב' ר' אשר שימשה כמנכ"לית אגודת הידידים של בית החולים -- עד לפרישתה
11 בשנת --, אשר העידה על היכרותה עם סבתו של הנתבע, תרומתה לבית החולים וטקס
12 ההוקרה שהתקיים לכבודה בהשתתפות בני משפחתה הקרובה אשר על תמונה
13 שצולמה בו ביקשה התובעת להתבסס (ראו תצהיר עדותה הראשית של גב' ר'). גם
14 בחקירתה הנגדית העידה גב' ר' כי לא היה לה שום מגע לגבי תרומות עם מי מהצדדים,
15 אלא עם סבתו ואמו של הנתבע ועם עו"ד ק' (עמ' 123 ש' 9-11).
16
- 17 יט. בנוסף ראוי לציין כי אף שטענת התובעת היא כי נכסי הנאמנות שייכים לנתבע ולבני
18 משפחתו; מגרסתה שלה לא ברור מהו לטענתה חלקו של הנתבע בנכסים אלו, מיהם
19 בדיוק בני המשפחה השותפים (סבתו של הנתבע? אמו? אחיו? אחותו? ילדי הצדדים?
20 אחייניו של הנתבע?) ומה חלקו של כל אחד מהם באותה שותפות. כלומר, גרסת
21 התובעת, מעבר לכך שהיא לא הוכחה, היא חסרה.
22
- 23 כ. אמנם, טענת הנתבע אשר צוטטה לעיל, כי לא הקים מעולם חברה אינה נכונה, שהרי
24 הנתבע הקים את חברה א' וכן עוד שתי חברות נוספות שאינן פעילות כאמור. עם זאת,
25 על פי חומר הראיות, כל עיסוקיו של הנתבע במסגרת החברות אותן הקים או היזמות
26 שיוזם, היו קשורים בנכסי משפחתו וניהולם. היה על הנתבע להקפיד לנסח את טענתו
27 בצורה מדויקת יותר ולא לטעון שלא הקים מעולם חברה. אך העובדה שהנתבע ניסח
28 את טענתו כפי שניסח עדיין אין בה כדי ללמד שאין לתת אמון כלל בגרסתו, ואין בה
29 כדי ללמד שהוא בעל הזכויות בנכסי הנאמנות או נהנה בנאמנות בניגוד לטענתו וחרף
30 העדויות הרבות והמסמכים שהובאו מטעמו.
31
- 32 כא. התובעת צרפה לתצהיר עדותה הראשית טופס שהגיש הנתבע לרשויות המס בארה"ב
33 ממנו היא מבקשת ללמוד שהנתבע הצהיר על בעלות בנכסים ב--- ובב' וכי הוא "דשום
34 כבעלים של 100% מן הזכויות" (סעיף 18 לתצהיר עדותה הראשית, נספח 2 לתצהירו).

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוני

1 התובעת אף המשיכה והעתיקה מתוך אותם מסמכים לגוף תצהיר עדותה הראשית
2 וטענה כי יש בהם כדי ללמד על בעלות הנתבע **בנכסי הנאמנות** בב', ב--- ובישראל.
3 טענה זו של התובעת אינה נכונה. המסמכים אליהם מפנה התובעת ואשר מהם
4 העתיקה לתוך תצהיר עדותה הראשית כלל אינם עוסקים בנכסי הנאמנות, ואינם
5 מלמדים על בעלות הנתבע בנכסי הנאמנות. עיון במסמכים אלה מעלה כי מדובר
6 בדיווח של הנתבע על זיקה ל**חברות הרשומות על שמו (ולא בבעלות הנאמנות)** ב---,
7 בב' ובישראל, אשר אף נבחנו על ידי המומחה ופרטיהן הובאו לעיל. פשיטא שאין בכך
8 כדי ללמד שלנתבע נכסים נוספים במדינות אלה, לא כל שכן נכסים שלא הוכח שהם
9 רשומים על שמו, ואין בטפסים האמורים כדי לסייע לתובעת להוכיח את טענתה
10 שהנתבע נהנה בנאמנות.

11
12 49. מכל האמור לעיל עולה, כי התובעת לא עמדה בנטל המוטל עליה, ולא הוכיחה כי לנתבע
13 זכויות בנכסים שאינם רשומים על שמו, כי הוא הבעלים של חברה A או נהנה בנאמנות. יתר
14 על כן, הראיות אשר הובאו מטות את הכף אל עבר המסקנה שהנתבע לא היה בעלים של
15 הנכסים שאינם רשומים על שמו ושהוא אינו נהנה בנאמנות וגם אם נטל ההוכחה לא היה
16 מוטל על התובעת אלא על הנתבע, המסקנה הייתה שהוא עמד בו.

17
18 50. יוער כי התובעת הפנתה בסיכומיה לפסיקה אשר עסקה בחלקו של בן זוג בהשבחת נכס
19 חיצוני של משנהו. אולם כל אותם פסקי דין עסקו, בשונה מהמקרה שלפניי, במקרים בהם
20 הנכס החיצוני היה שייך לאחד מבני הזוג, ובאף אחד מהם לא נקבע כי בן זוג זכאי למחצית
21 שווי השבחה של נכס אשר שייך לצד שלישי.

22
23
24 **טענת התובעת כי הנתבע הוא בעלים של נכסים ספציפיים שאינם רשומים על שמו:**

25
26 51. מעבר לטענתה הכללית לפיה הנתבע הוא בעלים של חברה A ושל נכסי הנאמנות, התובעת
27 הוסיפה וטענה בסיכומיה כי עלה בידה להוכיח שהנתבע הוא בעלים של נכסים ספציפיים
28 אשר אינם רשומים על שמו. להלן תיבחנה טענותיה בעניין זה.

29
30 שני איי נופש בב':

31
32 52. התובעת טענה בעניין זה כי במהלך החיים המשותפים הנתבע היה אחראי לשיפוץ נרחב באי
33 בב' שהיה בבעלות העסקים המשפחתיים וכן רכש אי נוסף בב' בעלות של 20 מיליון דולר.
34 לטענת התובעת, טופס ששלח הנתבע לרשויות המס בארה"ב ואשר צורף כנספח 2 לתצהיר
35 עדותה הראשית, מעיד על בעלות הנתבע ב- 100% מנכסי הנאמנות בב'. כאמור, טענת

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוני

1 התובעת בעניין זה אינה נכונה. במסמך אליו מפנה התובעת דיווח הנתבע על זיקה לחברה
2 הרשומה על שמו בבי ---, ולא על בעלות בכל נכס אחר. מובן שאין במסמך זה כדי ללמד על
3 בעלות הנתבע בנכסי הנאמנות בבי.

4
5 53. עוד הפנתה התובעת בעניין זה לתמלול שיחה שקיימה לדבריה עם גבי --- מנהלת האי בבי
6 בשנים 2012-2017 אשר לטענתה הודתה כי הנתבע הוא הבעלים של כל החברות המשפחתיות
7 (נספח 6 לתצהיר עדותה הראשית), ולתמלול שיחה שקיימה עם מר יי סי' אשר לדבריה ציין כי
8 הנתבע הוא הבעלים של אי זה (נספח 9). אולם, כפי שפורט לעיל, מאחר שלא הוגשו תצהירים
9 במסגרתם פרטו גבי פ' ומר סי' את גרסאותיהם, ויתר על כן מאחר שהם לא הובאו לעדות
10 בבית המשפט ולא ניתן היה לחקורם בחקירה נגדית, לא ניתן לייחס לדברים שנרשמו לכאורה
11 מפיהם בתמלילים שצורפו כל משקל.

12
13 54. התובעת הפנתה בנוסף לתכתובת בינה לבין גבי יי סי', אשת מכירות באי בבי, אשר לדבריה
14 כתבה לה שהנתבע היה הבעלים וכולם התייחסו אליו ככזה (נספח 13 לתצהיר עדותה
15 הראשית). גם גבי יי סי' לא הובאה לעדות על ידי התובעת, אך היא הובאה לעדות על ידי הנתבע
16 אשר הגיש מטעמה תצהיר עדות ראשית שלא אומת כדן. בחקירתה הנגדית בבית המשפט על
17 ידי ב"כ התובעת התבקשה גבי יי סי' להתייחס לתכתובת אשר צורפה ואמרה: "הדבר הזה הוצא
18 מהקשרו, כפי שפירמתי בתצהיר שלי וצירפתי את ההתכתבות. אני התעצבתי מאוד לשמוע שהם
19 נפרדו. ולא הבנתי בדיוק מה היא רוצה שאני אעזור לה. אני חושבת שלמחרת היום אני הודעתי לה
20 שאין לי את המידע לעזור לה כי אני הייתי רק מומחית זוטרה לכן לא היה לי מידע על הנאמנות
21 והדברים האחרים. למרבה הצער, [התובעת] לקחה את ההודעה שאני שלחתי לה הוציאה אותה
22 מהקשר והגישה אותה לבית המשפט" (עמ' 223 ש' 21-25). בהמשך נשאלה על ידי ב"כ
23 התובעת: "לא כתבת לה באותה הודעה שאין לך מושג על מה היא מדברת ו[הנתבע] לא הבעלים
24 של הנאמנות ואין לי איך לעזור לך", והשיבה: "זה בדיוק מה שכתוב בהודעה. צירפתי את זה" (ש'
25 30-32). בהמשך חקירתה השיבה גבי יי סי', כי כאשר התובעת פנתה אליה היא רצתה להיות
26 נחמדה אליה והפנתה אותה לעובדים אחרים, אך היא לא חושבת שמישהו יכול לאשר
27 שהנתבע היה בעלים כיוון שהמידע הזה לא שותף ולא דובר עם העובדים האחרים. גבי יי סי'
28 נשאלה לסיבה בשלה הגישה תצהיר מטעם הנתבע והאם הוא איים עליה, והשיבה שכתבה את
29 התצהיר כיוון שהנתבע התקשר אליה וביקש ממנה שתבהיר את מה שהתכוונה בהודעה
30 שצרפה התובעת, ו"בגלל ש[התובעת] צירפה צילום מסך חלקי בלי רשותי של ההודעה ששלחתי
31 לה בלי את כל ההודעה בשלמותה ולכן צירפתי את כל ההודעה בשלמותה ... [הנתבע] הוא אדם
32 מאוד מכובד ולא יאיים על אף אחד בחברה" (עמ' 235 ש' 9-12).

33
34 55. מעבר לאמור, גם אם אנשים שונים התייחסו אל הנתבע כאל בעלים, אין בכך כדי להפכו
35 לכזה. יתכן שמאחר שהנתבע הוא בן למשפחת הבעלים והוא עסק בניהול נכסי המשפחה,

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוני

- 1 אנשים שונים סברו כי הוא עצמו הבעלים. ברם בכך אין כדי ללמד שהנתבע הוא הבעלים של
2 הנכסים.
- 3 התובעת צרפה צילום של קישור לכתבה באתר אינטרנט, לפיו הנתבע הוא הבעלים של האי
4 (נספח 10), אך גם בכך אין כדי ללמד על בעלותו באי אף שהוא לא רשום על שמו.
- 5
- 6 56. התובעת מבקשת לבסס את טענותיה בעניין זה גם על עדות אמו של הנתבע לפיה רכישת האי
7 בב' הייתה יזמה של הנתבע, וכן על עדויות מר י', גב' ס' וגב' ג' – אולם בעדויות אלה אין דבר
8 המלמד אף לא לכאורה כי הנתבע הוא הבעלים של האי, אלא אך כי הוא ניהל את החזקתו.
9 כאמור, ניהול אינו בעלות. אמו של הנתבע אף העידה במפורש כי הקמת בית מלון ב' היה
10 הפרויקט המשמעותי ביותר שהקים בעלה המנוח, אשר הוא בעצמו קידם את הפרויקט, וכי
11 לפני מספר שנים רכשה הנאמנות קרקע בסמוך לבית המלון במטרה להרחיב את המלון יום
12 אחד (סעיף 8 לתצהיר עדותה הראשית). גם לפי עדותה בחקירתה הנגדית, הנתבע לא רכש את
13 האי בב' אלא הוא אך עוסק בתחזוקתו ("יש כל הזמן עבודות של הגדלה והרחבה של האי, וזה
14 התחיל בימיו של [אביו של הנתבע] וזה ממשיך גם הלאה", עמ' 103 ש' 31-32, וראו גם עדות מר
15 י' בעמ' 114 ש' 18-19). עוד ראו הדברים שמסרה בחקירתה הנגדית גב' ג' אשר עובדת כמנהלת
16 העסק של משפחת הנתבע בב', כי הנתבע אינו הבעלים, אלא פעילותו הייתה כנציג של
17 המשפחה ואמו היא הבעלים: "ממה שאני יודעת וממה שאני תמיד נאמר לי והצהרתי זה ש[אמו
18 של הנתבע] הבעלים" (עמ' 126 ש' 13).
- 19
- 20 57. התובעת לא הראתה בשום דרך כי הנתבע הוא שמימן את רכישת האיים בב' או איזה מהם
21 מכספיו ולא הוכיחה את טענתה כי מדובר בנכס בבעלות הנתבע.
- 22
- 23 חברה B:
- 24
- 25 58. התובעת טענה בסיכומיה, כי הוכח שלצורך "הגדלת והשבחת הנכסים המשפחתיים", בשנת
26 2013 הקים הנתבע את חברה B ודרכה השקיע מתוך כספי הנאמנות ב- 12 חברות הזנק
27 בישראל. התובעת טוענת כי דרך חברה B השקיע הנתבע בין היתר בחברת --- ו---, כמיליון
28 דולר לחברה.
- 29
- 30 59. טענת התובעת כי הנתבע הוא הבעלים של חברה B אשר הוא אינו רשום כבעליה, הוכחה על
31 ידי הנתבע, ולא הוכחה. התובעת ביקשה לבסס טענותיה בעניין זה על כך שבשנת 2019 הייתה
32 לחברה א' הכנסה בסך של 743,114 ₪ מחברה B. אולם עובדה זו אינה מלמדת על בעלות
33 הנתבע בחברה B והיא גם אינה מפתיעה שהרי עיסוקה של חברה א' במתן שירותים לחברות
34 שבבעלות הנאמנות המשפחתית, אשר חברה B היא ביניהן (ראו גם חקירת המומחה בעמ'
35 204). עוד טוענת התובעת, שהנתבע רשום ברשת חברתית כבעלים של חברה B. ברם הנתבע

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוני

הסביר בעניין זה בחקירתו הנגדית, כי לא מדובר בפרסום שלו או של חברה B אלא של חברה אחרת המנסה לקחת מידע ולפרסמו ובמקרה זה היא טעתה ולאחר שהוא העמידה על טעותה המידע הוסר (עמ' 174 ש' 22-30). טענת התובעת כי על פי פרופיל הנתבע ברשת החברתית לינקדין הוא בעליה של חברה B אינה נכונה. עיון בצילום הדף הרלבנטי (הוגש ת/1) מעלה כי אמנם שמה של החברה מצוין בפרופיל הנתבע, אך לא מצוין כי הוא בעליה. גם בעניין זה, מאחר שחברה א' שבבעלות הנתבע נותנת שירותי ייעוץ לחברה B, לא מפתיע ששם חברה B מופיע בפרופיל הנתבע ברשת החברתית לינקדין, ואין בכך כדי ללמד שהנתבע הוא הבעלים של חברה B. התובעת מפנה לכך שבאתר האינטרנט של החברה כאיש קשר רשומה חברה א' ולכך שכתובתה הרשומה בפרסומים זהה לכתובת חברה א'. אולם, גם עובדות אלה אינן מלמדות על בעלות הנתבע בחברה B והן מתיישבות עם העובדה שחברה א' נותנת לחברה B שירותי ייעוץ. יוער בהקשר זה כי על פי עדותו של הנתבע כתובתה הרשמית של חברה B אשר כלל אינה רשומה בישראל אינו בכתובת חברה א' הרשומה בישראל.

60. הנתבע העיד בחקירתו הנגדית כי בעבר ישב בדירקטוריון של חברת --- וכן בדירקטוריון של חברת ---, משום השקעת חברה B בחברות אלה והעובדה שחברה א' מייעצת לחברה B, וכי כאשר חברה B משקיעה השקעות משמעותיות, ההשקעה מקנה לה כיסא בדירקטוריון ובמקרים כאלה הוא היה משתתף באספות הדירקטוריון (עמ' 177 ש' 28 - עמ' 179 ש' 12). אכן הקשר בין חברה א' לבין חברה B ברור והוא אף אינו מוכחש על ידי הנתבע. אולם, בכך אין כדי להפוך את הנתבע כבעלים של חברה B או של הכספים שחברה זו משקיעה בחברות אחרות.

61. עו"ד ק' העיד בחקירתו הנגדית, כי הנאמנות היא שהקימה את חברה B אשר דרכה השקיעה המשפחה בחברות הון סיכון בישראל, כי חברה א' מייעצת לחברה B ביחס להשקעות האלה בישראל וכי הנתבע אינו הבעלים של חברה B ואינו רשום כבעליה והוא גם אינו בעלים של החברות בהן משקיעה חברה B (עמ' 109 ש' 28 - עמ' 110 ש' 23).

62. מר י' העיד בחקירתו הנגדית כי הוא (ולא הנתבע) זה שמצא את רוב ההשקעות שביצעה חברה B ונפגש עם נציגי החברות בהן בוצעו ההשקעות ולעתים גם הנתבע היה נפגש (עמ' 115 ש' 28 - עמ' 116 ש' 27, וכן בעמ' 117 ש' 31 - עמ' 118 ש' 3).

63. התובעת לא הוכיחה כי הנתבע הוא בעליה של חברה B ולא הוכיחה כי הנתבע השקיע בחברות הזנק כספים השייכים לו או לחברה שבבעלותו.

שתי חברות בב' וב---

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

64. התובעת טענה בסיכומיה, כי הנתבע הסתיר שבבעלותו שתי חברות חברה C וחברה D. אין מחלוקת כי שתי חברות אלה בבעלות הנתבע והן רשומות על שמו. אולם, כפי שפורט לעיל, מדובר בחברות שאינן פעילות ואשר המומחה לא מצא לייחס להן שווי כלשהו בחוות הדעת (הנתבע אף התייחס לחברות אלה בסעיפים 19-21 לתצהיר עדותו הראשית וטענותיו בעניין זה לא נסתרו בחקירתו הנגדית במסגרתה אף הציע להעביר לבעלותה של התובעת את אותן חברות ללא תמורה, עמ' 158 ש' 5-6).

מלון ב':

65. בעניין זה טענה התובעת בסיכומיה, באופן דל, אך כי "הוכח כי בין יתר עיסוקיו, הנתבע ניהל את שיפוף מלון --- המצוי בבעלות המשפחה. הסבתא הודתה כי הנתבע היה זה שניהל את שיפוף מלון --- שבבעלות המשפחה" (סעיף 44 לסיכומיה). אף בעניין זה, גם אם הנתבע ניהל את השיפוף או היה אחראי על השיפוף של נכס זה הרשום בבעלות הנאמנות, בה הוא לא נהנה ולא בעלים – אין בכך כדי להפכו לנהנה או לבעלים. יש להבחין בין ניהול נכס לבין הבעלות בו, בין באופן ישיר ובין באמצעות נאמנות. עו"ד מ' מ' אשר עבד כיועץ משפטי לנאמנות, העיד במפורש בחקירתו בבית המשפט כי "המלון הוא לא בבעלותו של [הנתבע]..." (פרוטוקול בעמ' 95 ש' 7-5). ראו בעניין זה גם הדברים מתוך תצהיר עדותה הראשית של סבתו של הנתבע אשר הובאו לעיל. הינה כי כן, התובעת לא הוכיחה כי הנתבע הוא הבעלים של המלון.

מגדל E ופרויקט E:

66. התובעת טענה בסיכומיה, כי "בשנת 2015 לערך, הבעל הוציא אל הפועל פרויקט חדש בעלות של כ- \$ 58,000 שנכלל הקמת ---, ואף כלל הקמת --- [פרויקט E], שהינו פרי יוזמתה של התובעת, שאף לקחה חלק גדול בפגישות עם אדריכלים ומעצבים, משרד יח"צ ומציאת שוכרים ל[פרויקט]". לטענתה, "הוכח כי הנתבע, ביחד עם התובעת, היה הזים של [פרויקט E] ב' בשנת 2015" (סעיף 45 לסיכומיה). בעניין זה הפנתה התובעת לחקירתו הנגדית של הנתבע שם הודה שהוא תכנן את הפרויקט וידע מה עלות השיפוף (עמ' 166 ש' 14-21) וכן כי התובעת השתתפה במספר פגישות שנערכו בקשר לעיצוב הפרויקט בשלב ההתחלתי שלו (עמ' 167 ש' 13-21). כן מפנה התובעת לעדות מר מ' מ' כי בשנים האחרונות דיבר עם הנתבע על הנושא הזה שלוש פעמים ועם התובעת פעמיים (עמ' 94 ש' 2-4), לעדות סבתו של הנתבע לפיה הנתבע ניהל את [מגדל E ופרויקט E] (עמ' 101 ש' 15-18), לעדות אמו של הנתבע לפיה הנתבע יזם רכישה של שטח נוסף שעמד למכירה ליד בית המלון ב' שהוא למעשה פרויקט E (עמ' 113 ש' 15-18) ולעדות גב' ס' שהנתבע אמר לה שהרעיון של פרויקט E היה של התובעת (עמ' 85 ש' 18-19). אולם בכל העדויות הללו אליהן מפנה התובעת, אין כדי ללמד שהנתבע הוא הבעלים של הפרויקט, אלא אך שהוא יזם את הפרויקט כאשר הצדדים התגוררו בארה"ב לצורך עבודת הנתבע בחברת

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

1 תחזוקה של נכסי הנאמנות. ראו גם עדות עו"ד ק' אשר נשאל בחקירתו הנגדית אודות
2 מעורבות הנתבע בפרויקט ---, והשיב: "[הנתבע] ניהל את חברת ניהול הנכסים שהיא זאת
3 שבנתה את זה" (עמ' 108 ש' 23 - 32).

4
5 67. התובעת ביקשה לבסס טענותיה על תמליל שיחה שצרפה בה לטענתה מר מ' הודה בפניה
6 שהנתבע הוא הבעלים של פרויקט E וציין שכולם ידעו זאת (נספח 7 לתצהירה), וכן על תמליל
7 שיחה שקיימה עם גב' נ' ל' מנהלת כספים לשעבר בחברה בה לטענתה אמרה לה כי הנתבע
8 הציג עצמו בפניה כבעלי הבניין (נספח 12). אולם, התובעת לא צרפה תצהירים מטעם מר מ'
9 וגב' ל' ולא הביאה אותם לעדות בבית המשפט, ומשכך, כפי שפורט לעיל, לא ניתן לייחס כל
10 משקל לדברים אותם לטענת התובעת הם אמרו לה. מר מ' הובא לעדות דווקא על ידי הנתבע,
11 אך מאחר שתצהירו לא אומת כדן, לא ניתן לתת לו משקל. בחקירתו הנגדית העיד מר מ' כי
12 בשיחה שקיים עם התובעת ובה הוא הוקלט על ידה יתכן והשתמע שהנתבע הוא הבעלים כיוון
13 שהוא בן למשפחת --- ומשכך ייצג את הבעלים. עוד לפי עדותו, הוא אינו בקי בפרטים הללו
14 מכיוון שסך הכל עבד כאיש טכני בהתקנת מחשבים בחברה (עמ' 226). מכאן, שאין בדברים
15 שמסר מר מ' בבית המשפט כדי לתמוך בגרסה שלטענת התובעת הוא מסר, ואין בה כדי
16 לסייע לתובעת בטענותיה.

17
18 68. התובעת שבה וטוענת כי היא הגתה את רעיון פרויקט E וכי היא לקחה חלק בעיצובו ופגישות
19 בעניינו. גם אם התובעת סייעה לנתבע בדרך זו או אחרת בעניין פרויקט זה, כאשר הנתבע עבד
20 כמנהל של חברה A, אין בכך כדי להפוך את הנתבע את התובעת לבעלים של הפרויקט. יצוין
21 בהקשר זה כי על פי עדות הנתבע בחקירתו הנגדית, פרויקט E נפתח בסוף שנת 2022 בעוד
22 הצדדים שבו לישראל באמצע שנת 2019, וכל מעורבות התובעת הייתה בכך שהיא ישבה
23 במספר פגישות עם המעצבים הראשוניים של הפרויקט בשלב ההתחלתי שלו, משום שהוא
24 העריך את היכולות העיצוביות שלה (עמ' 167).

25
26 69. התובעת ביקשה לבסס טענותיה גם על כתבה בעיתון בה נכתב, כפי שנוסח בשאלה שהופנתה
27 לנתבע בחקירתו הנגדית: "יזם הנדל"ן [הנתבע] שלקח השראה מ--- ומספר שאשתו [התובעת]
28 החליטה לבצע פרויקט כזה גם ב...". הנתבע השיב כי הכתבה הייתה חלק ממסע יחסי ציבור
29 לשמו היה עליו להתראיין וכי הוא אינו שולט בדברים שניסח הכתב. אין בכתבה זו כדי ללמד
30 שהנתבע הוא הבעלים של הפרויקט, אלא לכל היותר כי הוא יזם אותו או קידם אותו כאשר
31 ניהל את חברה A.

32
33 70. גם בעניין זה, התובעת לא הפנתה לכל ראיה ולא הוכיחה בכל דרך כי הנתבע הוא שמימן את
34 הפרויקטים מכספיו. התובעת לא הוכיחה כי פרויקטים אלה בבעלותו של הנתבע.
35

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

בניין הרופאים:

71. בעניין זה טענה התובעת בלקוניות בלבד כי "הנתבע היה אמן על ניהול והשכרת משרדים ל---. הסבתא הודתה שהנתבע ניהל את בניין הרופאים ביי" (סעיף 46 לסיכומיה). כאמור, בין ניהול לבין בעלות המרחק רב מאוד. התובעת לא הוכיחה בכל דרך כי הנתבע הוא הבעלים של משרדים אלה, ולא הנאמנות שעל שמה המשרדים רשומים. כאמור, סבתו של הנתבע העידה כי בניין הרופאים נרכש על ידי בעלה המנוח.

שני נכסי מקרקעין ביי:

72. בכתב התביעה טענה התובעת, כי בשנת 2016, עת היא הייתה בחודש הריון מתקדם עם בנם של הצדדים, חיפשו הצדדים בית פרטי לרכישה לצרכי מגורים ביי ארה"ב ולשם כך נעזרה התובעת במתווכת. לטענתה, לאחר מספר חודשי חיפושים, רכשו הצדדים בית ברחוב --- בעלות של 2,400,000 דולר ומיד לאחר הרכישה הם נפגשו עם אדריכלים ומעצבת פנים על מנת להתאים את הבית לצרכיהם. לטענתה, לבסוף, משום רצונם להתגורר קרוב לחבריהם בשכונה אחרת החליטו הצדדים כי נכס זה ישמש כנכס להשקעה, ולאחר שישפצו אותו יעמידו אותו למכירה ולצורך כך התקשרו הצדדים עם מעצבת פנים. התובעת המשיכה וטענה כי בית זה עומד כיום למכירה ועתיד להימכר תמורת 3,395,000 דולר. התובעת טענה כי בית זה נרשם "מטעמי מס בלבד בנאמנות ע"ש עו"ד --- ועו"ד --- שהינם עורכי הדין של המשפחה, וברי כי נכס בית מגורים זה מהווה חלק בלתי נפרד מהרכוש המשותף שנצבר על ידי הצדדים" (סעיף 46 לכתב התביעה). הנתבע הכחיש את טענות התובעת, וטען כי בית זה "לא קשור לצדדים. הבית נרכש ע"י חברה בבעלות הנאמנות הזרה ... למטרות שיפוף ומכירה, ולא למגורים, כפי שהנאמנות עשתה ביחס ליותר מתריסר נכסי נדל"ן אחרים" (סעיף 43.א לכתב ההגנה).

73. עוד טענה התובעת, כי בשנת 2017 רכשו הצדדים בית בעלות של 2,630,000 דולר בשכונה בה התגוררו חבריהם, --- ששטחו חצי דונם ואשר כלל שבעה חדרי שינה ובריכת שחייה, שם התגוררו הצדדים יחד עם ילדיהם עד שובם לישראל. התובעת טענה, כי כאשר שבו הצדדים לישראל, הם העמידו בית זה למכירה וכיום הוא מוצע במחיר 3,099,000 דולר. לטענת התובעת, גם בית זה נרשם "מטעמי מס בלבד בנאמנות ע"ש עו"ד --- ועו"ד --- שהינם עורכי הדין של המשפחה". התובעת טענה כי בית זה מהווה חלק בלתי נפרד מהרכוש המשותף שנצבר על ידי הצדדים. גם טענה זו הכחיש הנתבע. לטענתו, לפני שנולדו ילדי הצדדים, התגוררו הצדדים בדירה שכורה בת שני חדרי שינה ביי, ועם הולדת הילדים עברו להתגורר בבית אחר השייך לחברה זרה בבעלות הנאמנות במסגרת תנאי העסקת הנתבע. לטענתו, בית זה שימש את מחליפו בתפקיד בארה"ב.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

74. התובעת לא הוכיחה את טענתה כי הצדדים הם הבעלים של איזה מהבתים האמורים, אף שאינם רשומים בבעלותם. התובעת לא הוכיחה כי רכישת איזה משני הבתים נעשתה מכספם של הצדדים, להבדיל מכספי הנאמנות. להיפך, התובעת עצמה העידה בחקירתה הנגדית כי הנתבע אמר לה שהכסף לרכישת הבתים נלקח מהנאמנות. אמנם, לדבריה הנתבע אמר לה שהבית "הולך להיות בשבילנו, שאנחנו הולכים לגור בו ביחד" (עמ' 33 ש' 8-6), אך אף אם טענתה זו נכונה והבתים יועדו למגורי הצדדים כאשר חיו ב' לצורך עבודת הנתבע בניהול חברה A, בכך אין כדי ללמד שמדובר בבתים שבבעלותם.

75. התובעת העידה כי לא חתמה על מסמך כלשהו במסגרת רכישת הבתים (עמ' 33 ש' 30). עוד העידה, כי כלל לא שאלה את הנתבע בזמן אמת מדוע הזכויות בבתים לא נרשמו על שמה. בהמשך העידה כי הנתבע אמר לה שלמיון רכישת הבתים הוא לוקח כספים מהנאמנות וגם מהמשכורות ומהבונוסים. אולם, התובעת לא הראתה מסמך כלשהו המלמד על העברת כספים מאיזה מחשבונות הבנק של הנתבע לטובת רכישת הבתים. התובעת העידה כי אינה יודעת מהם תנאי התשלום של הרכישה, ואינה יודעת ממי נרכשו הבתים (עמ' 34 ועמ' 38 ש' 26-35). התובעת לא דיווחה לרשויות המס שבבעלותה בתים (עמ' 36). התובעת העידה כי הבית הראשון שנרכש שופץ והיא הייתה מעורבת בעיצובו, אך לא הוכיחה בכל דרך כי הצדדים הם שמימנו את השיפוץ (עמ' 41). עוד על פי חקירתה הנגדית של התובעת, אף שבתצהיר עדותה הראשית נכתב כי הצדדים העמידו את הבתים למכירה, התובעת עצמה לא עשתה דבר בעניין זה (עמ' 39).

76. לא זו אף זו, התובעת הודתה בחקירתה הנגדית, כי לאחר שהצדדים עזבו את ארה"ב ושבּו להתגורר בישראל, מר י' אשר עבד כשכיר בחברה A עבר לגור בבית אשר שימש קודם לכן למגורי הצדדים (עמ' 39 ש' 25-28, ראו בעניין זה גם תצהירי עדים מטעם הנתבע). בכך יש כדי לתמוך באופן משמעותי במסקנה שהבית שייך לחברה A ולא לצדדים. התובעת אף העידה כי הצדדים לא דרשו ממר י' ומשפחתו דמי שכירות עבור מגוריהם בבית. הסברי התובעת בעניין זה בחקירתה הנגדית, כי הצדדים לא דרשו תשלום שכר דירה משום ש"היה לנו כל כך הרבה כסף ... למה אנחנו צריכים שכירות?" וכן "[הנתבע] ואני היינו מאוד מאמינים בתרומות ובמעשים טובים, ולא היינו לוקחים שכירות עכשיו לאנשים שאין להם כסף" (עמ' 43 ש' 9-18), הם מאוד בלתי סבירים ולא משכנעים כלל. זאת גם לנוכח טענותיה של התובעת לפיה מדובר בבית יקר מאוד ומכאן שאם היה בבעלות הצדדים הם היו יכולים לקבל בעדו שכר דירה משמעותי.

77. מעבר לאמור, אף שלטענת התובעת שני הבתים ב' שייכים לצדדים, התובעת לא תבעה את הנאמנים אשר על שמם רשומות הזכויות בבתים אלה ואף לא את הנהנים בנאמנות אשר גם לשיטתה שלה הם כוללים אנשים נוספים מלבד הנתבע.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלונית נ' פלוני

78. גם סבתו של הנתבע פרטה בתצהיר עדותה הראשית, כי הבית בו התגוררו הצדדים ב" לא
שייך להם, אלא הוא בבעלות הנאמנות המשפחתית, והשהות הזמנית של הצדדים בבית
הייתה חלק מתנאי ההעסקה של הנתבע בעת שהותו ב" (סעיף 23.7 לתצהיר). סבתו של
הנתבע לא נחקרה על דבריה אלו בתצהירה, והם לא נסתרו.

אמו של הנתבע העידה אף היא בתצהיר עדותה הראשית כי הבית בו התגוררו הצדדים ב" לא
היה ואינו בבעלותם, אלא בבעלות הנאמנות המשפחתית, והשהות הזמנית של הצדדים בבית
הייתה חלק מתנאי ההעסקה של הנתבע בעת שהות הצדדים שם (סעיף 20 לתצהיר). אמו של
הנתבע לא נחקרה על דבריה אלה, והם לא נסתרו.

כפי שפורט לעיל, גם מר י' העיד שהבית בו התגוררו הצדדים שייך לנאמנות ולא לצדדים.

79. לסיכום פרק זה, התובעת לא הוכיחה את טענתה כי לנתבע זכויות בנכסים אשר אינם
רשומים על שמו ולא הוכיחה את טענתה שישנם נכסים נוספים שהם חלק מהרכוש המשותף
לצדדים או שהם ברי איזון.

טענת התובעת בעניין פערי כושר השתכרות וטענתה כי לפי [סעיף 8\(2\) לחוק יחסי ממון](#)
יש לבצע איזון משאבים באופן שהיא תקבל חלק גדול יותר מהנתבע:

80. [סעיף 5\(א\) לחוק יחסי ממון](#) קובע כי עם פקיעת הנישואין (או במועד מוקדם יותר כמפורט
[בסעיף 5א לחוק יחסי ממון](#)), זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שוויים של כלל נכסי בני הזוג,
למעט נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין,
גימלה המשתלמת לאחד מבני הזוג ונכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן
ביניהם. הכלל הוא, אפוא, איזון משאבים מחצה על מחצה בין בני הזוג.

81. במסגרת [סעיף 8 לחוק יחסי ממון](#) הוענקו לבית המשפט סמכויות מיוחדות אותן הוא רשאי
להפעיל בהתקיים "נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת". בגדר כך, בהתאם לסעיף 8(2) רשאי
בית המשפט "לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא
לפי יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות בכושר השתכרות של
כל אחד מבני הזוג".

82. החוק אינו קובע רשימה של שיקולים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לבחון האם יש
מקום להפעיל את סמכותו להורות על איזון בחלקים לא שווים. מלבד התחשבות בנכסים
עתידיים וכושר השתכרות של כל אחד מבני הזוג, שיקולים אותם מונה החוק מפורשות, ניתן

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלוגית נ' פלוגי

למצוא בפסיקת בתי המשפט שיקולים נוספים: כך למשל, התנהלות חסרת תום לב והסתרה של מלוא המידע הרלבנטי לגבי נכסי בן הזוג יכולה להביא להפעלת [סעיף 8\(2\) לחוק יחסי ממון](#) (עמ"ש (ב"ש) 17280-11-20 כ' נ' כ' ואח' (14.2.2021); בקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דין זה נדחתה במסגרת [ב"מ 3203/21 פלוגי נ' פלוגית](#) (10.6.2021)). העובדה שאחד מבני הזוג הטמיע את כל כספי הירושה שלו ברכוש המשותף ולא צפויים לו מקורות כלכליים עתידיים משמעותיים הוכרה כרלבנטית לצורך קביעת איזון בצורה לא שווה (בג"ץ 1370/18 פלוגית נ' בית הדין הרבני האזורי חיפה (29.4.2018)). נקבע כי האשם בפירוק הנישואין אינו שיקול רלבנטי (שם; כן ראו בעניין שיקולי אשם [בג"ץ 8463/19 פלוגית נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים](#) (24.10.2022) [ובג"ץ 6897/22 פלוגי נ' בית הדין הרבני האזורי בפתח תקווה](#) (9.11.2022) שעסקו [בסעיף 8\(3\) לחוק יחסי ממון](#)). עוד נקבע, כי מקום שבעלי הדין מנהלים מערכת לא שוויונית ואחד מהם הוא "נוכח נפקד", בשונה מן המצב ה"רגיל" בו אמורים שני הצדדים להירתם יחדיו לקיום התא המשפחתי, ניתן לתת לכך ביטוי באופן החלוקה [\(ב"מ 8206/14 פלוגית נ' פלוגי \(14.4.2015\)\)](#).

יש לזכור כי הפעלת סמכות בית המשפט לפי [סעיף 8\(2\) לחוק יחסי ממון](#) היא החרגה, ותיעשה במקרים חריגים ובמשורה, אחרת היוצא מן הכלל יהפוך לכלל והכלל יהפוך ליוצא מן הכלל. אמת המידה המרכזית שהוצעה בפסיקה להפעלת שיקול הדעת נוגעת למאמץ המשותף ולמידולי חובותיהם של בני הזוג במסגרת הנישואין ובמיוחד חובותיהם הכלכליות והתחשבות בפער משמעותי בין בני הזוג למען רווחת המשפחה וכן שיקולי צדק [\(עמ"ש \(מרכז\) 55308-09-22 ח. נ. ח. \(12.7.2023\)\)](#).

83. הסמכות להורות על חלוקת המשאבים שלא מחצה על מחצה נועדה לשם עשיית צדק כלכלי בין בני הזוג ולאותם מקרים בהם שינוי יחס האיזון דרוש על מנת לגשר על פער שנוצר בין בני הזוג ולאפשר לבן הזוג החלש כלכלית נקודת פתיחה צודקת בחייו הנפרדים. ראו דברי כב' השופט י' עמית [בבג"ץ 2533/11 פלוגית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים](#) (26.10.2011): "מטרת סעיף 8(2) היא לאפשר לבית המשפט להקטין פערים כלכליים בין בני זוג תוך התחשבות במכלול הנסיבות האישיות של בני הזוג, לרבות גיל, מצב בריאותי, ו"נכסי עתיד" או "נכסי קריירה" (קרי, נכסים הקשורים להון האנושי של בני הזוג, כגון תארים אקדמיים, רישיון, ניסיון מקצועי, כושר השתכרות, מוניטין וכיו"ב). דהיינו, החלוקה הלא שוויונית של הנכסים מכוח סעיף 8(2) לחוק נועדה אפוא למנוע תוצאה בלתי שוויונית ובלתי צודקת ולאפשר שוויון הזדמנויות מהותי לבן הזוג "החלש". זאת, כחלק מארגז הכלים שעומד לרשות בית המשפט לשם צמצום הפער בכושר ההשתכרות בין בני הזוג (שחר ליפשיץ "יחסי משפחה וממון: אתגרים ומשימות בעקבות תיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון" חוקים א 227, 296-304 (2009))."

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלונית נ' פלוני

- יש לשקול במסגרת החלוקה את מצבו של כל אחד מבני הזוג עם צאתו ממערכת הנישואין ואת יכולתו לתפקד כיחידה כלכלית עצמאית ([בע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני](#) (7.1.2014)).
84. הגם שפער בכושר ההשתכרות של בני הזוג הוא שיקול שיש להביא בחשבון בעת בחינה האם להפעיל את הסמכות המיוחדת הקבועה בסעיף 28(א) לא, לא בכל מקרה ומקרה בו קיים פער בכושר ההשתכרות יש לקבוע בהכרח כי האיזון לא ייעשה מחצה על מחצה. לצורך הכרעה בשאלה האם יש להעניק פיצוי בגין הפרשים בכושר ההשתכרות יש לבחון שלושה מרכיבים: (א) קיומו של בן זוג "ביתי" מחד גיסא ובן זוג "קרייריסטי" מאידך גיסא; (ב) קיומו של "פער דרמטי" בכושר ההשתכרות של בני הזוג; (ג) נישואים לאורך זמן (ראו למשל: [תמ"ש \(ת"א\) 47769-01-12 פלונית נ' אלמוני](#) (26.8.2014); [תמ"ש \(ת"א\) 52231-09 מ.ב.נ' ע.ב.](#) (1.11.2011); [עמ"ש \(חי\) 31035-09-16 ש.ג.נ' ד.ג.](#) (20.4.2017)). בנוסף יש להתחשב בשאלה האם ההכשרה או ההשכלה שמכוחה נוצרו פערי ההשתכרות נרכשה במהלך הנישואין או לפני הנישואין, גיל בן הזוג הביתי ואפשרות כניסתו למעגל העבודה, האם בן הזוג הביתי נושא בנטל העיקרי של גידול הילדים וגיל הילדים שנותרו במשמורתו, היקף הרכוש שבין הזוג הביתי מקבל כתוצאה מאיזון המשאבים, היקף השכלתו של בן הזוג הביתי והמועד שהוא עתיד לקבל את חלקו בפנסיה של בן זוגו. זאת ועוד, לא כל אימת שבין בני זוג נוצר פער כלכלי לאחר הפירוד, קמה הצדקה לחלק את משאבי הצדדים באופן לא שווה. יש לבחון גם האם הפער הכלכלי היחסי בין בני הזוג מקורו ב"מחיר" ששילם בן הזוג שלו הכנסה נמוכה יותר על מנת לאפשר את התפתחותו הכלכלית של משנהו. מקום בו הפער הכלכלי נובע מקיומו של נכס חיצוני לאחד מבני הזוג, למשל שקיבל בירושה או במתנה, ככלל אין בכך כדי להצדיק מתן פיצוי באיזון המשאבים לבן הזוג שלו הכנסה נמוכה יותר (ראו [עמ"ש \(ת"א\) 25798-02-21 פלונית נ' פלוני](#) (23.2.2022)).
85. במקרה שלפניי, התובעת מבקשת כי איזון המשאבים לא ייעשה מחצה על מחצה, על יסוד טענותיה הבאות: לאורך הנישואין ויתרה התובעת על קידומה, לדרישת הנתבע, אף שלמדה משפטים וסיימה התמחות, והקדישה את כל כולה לגידול הילדים ולהצלחתו ושגשוגו של הנתבע אשר היה עסוק בעובדה אינטנסיבית משעות הבוקר ועד שעות הלילה המאוחרות (סעיף 7 לכתב התביעה). הצדדים עברו להתגורר בארה"ב לצורך עבודתו של הנתבע וגרו שם משך 5 שנים "כשכל אותה עת האישיה תמכה בבעל ובעבודתו מסביב לשעון" (סעיף 14 לכתב התביעה). גם לאחר שהצדדים שבו לישראל, הנתבע נסע לי באופן קבוע, אחת לחודש למשך שבוע שלם, כשהתובעת נותרה עם הקטינים בישראל (סעיף 24 לכתב התביעה). בין הצדדים נוצר פער משמעותי וברור מבחינת כושר ההשתכרות, אשר נובע מכך שהתובעת נטלה על עצמה ויתור משמעותי מבחינת התפתחותה המקצועית והתמקדה במרחב הביתי. לעניין פערי כושר ההשתכרות טוענת התובעת, שמאחר שהנתבע "למעשה אחד מן הבעלים של [חברה] [שכן כאמור חברה זו הינה חלק מנכסי הנאמנות], אזי אין משמעות לנובה ההכנסה החודשית אותה בוחר הבעל למשוך לעצמו, כראות עיניו ובהתאם לשיקולי מס שמנחים אותו" (סעיף 34 לכתב התביעה).

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

התובעת מבקשת ללמוד על כושר השתכרותו של הנתבע מאורח החיים המפואר שניהלו הצדדים וטוענת כי העובדה ששני הבתים ב'י' מומנו מכספי הנאמנות מלמדת כי "אין בהכנסה שבוחר הבעל למשוך לעצמו עבור עבודתו כדי לשקף את הכנסותיו האמיתיות" (סעיף 35 לכתב התביעה). התובעת טענה עוד, כי הנתבע מקבל בונוסים שנתיים בסך של מיליון דולר (סעיף 37.א לכתב התביעה).

86. לאחר ששקלתי את הדברים, מצאתי כי מקרה זה אינו ממן המקרים החריגים בהם יש לעשות שימוש בהוראת [סעיף 8\(2\) לחוק יחסי ממון](#) ולהורות על איזון משאבים לא מחצה על מחצה. כל זאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

א. לעניין כושר השתכרותו של הנתבע, לא ניתן לקבל את טענות התובעת המבוססות על טענתה שהנתבע הוא הבעלים של חברה A, מאחר שטענתה שהנתבע הוא בעליה של חברה זו כמו גם של נכסי הנאמנות המשפחתית, לא הוכחה כאמור. בשנים 2017 - 2019 השתכר הנתבע סך של כ- 1,200,000 דולר בשנה ואף קיבל מענק שנתי בסך של 250,000 דולר, היינו שכרו החודשי כולל בונוסים היה בממוצע כ- 120,830 דולר. אולם, לאחר חזרת הצדדים למגורים בישראל והפחתת היקף עבודת הנתבע בחברה A, פחת שכרו של הנתבע, ובשנת 2020 הוא השתכר סך של 81,838 דולר היינו כ- 6,780 דולר לחודש, ובנוסף שכרו מחברה א' הוא בסך של כ- 20,000 ₪ לחודש בערכי ברוטו שהם כ- 15,000 ₪ נטו (ראו בעניין זה חוות דעת המומחה וכן חקירתו הנגדית). אף הנתבע בסיכומיו טען כי הוא משתכר כיום 20,000 ₪ ברוטו (שהם כ- 15,000 ₪ נטו) מחברה א' ו- 5,800 דולר לחודש כאשר הוא טס לארה"ב. על פי חוות דעת המומחה ותשובותיו לשאלות ההבהרה, השכר שמושך לעצמו הנתבע מחברה א' הולם את התזרים של החברה. בכך יש כדי ללמד שהנתבע אינו מושך לעצמו שכר גבוה על מנת לייצר מצג ששווי החברה נמוך, ואינו מושך לעצמו שכר נמוך על מנת לייצר מצג שכושר השתכרותו נמוך. רמת החיים שניהלה המשפחה עת התגוררו הצדדים בארה"ב, אשר כללה מגורים בבית רחב ידיים, העסקת מנקה ומטפלות, מנוי למועדון כושר וכו' הייתה חלק מתנאי שכרו של הנתבע בחברה A, כפי שנלמד מהעובדה שמחליפו של הנתבע בתפקיד זכה לאותם תנאים, כפי שפורט לעיל. מכאן, שאין באותה רמת חיים כדי ללמד על כושר ההשתכרות של הנתבע לאחר החזרה לישראל. בפועל, לאחר שהצדדים חזרו להתגורר בישראל, שכרו של הנתבע היה נמוך יותר כאמור, ורמת החיים בה חיה המשפחה הייתה נמוכה יותר מזו שחיו בה בארה"ב.

ב. אשר לכושר ההשתכרות של התובעת, משך תקופה בת חמש שנים לא עבדה התובעת משום שהצדדים התגוררו בארה"ב לצורך עבודת הנתבע, והיא עצרה באותה תקופה את התפתחותה המקצועית כדי לאפשר את התפתחותו שלו. התובעת היא אישה

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

צעירה ומשכילה, בעלת תואר במשפטים וכן עברה בתקופת הנישואין הכשרות בתחומים שונים כמפורט לעיל. מאז שבו הצדדים לישראל בשנת 2019 אין מניעה כי התובעת תעבוד. בתצהיר עדותה הראשית טענה התובעת כי היא פתחה תיק עוסק פטור במע"מ לצורך עיסוקה בחינוך הורים בשיטת ---, אך אין לה כל הכנסה מכך (סעיף 98). עוד טענה, כי מכיוון שהיא מתקשה למצוא עבודה בתחום, היא שולחת לחמה והצעות עבודה "לתחומים נוספים" עד טרם התקבלה למשרה כלשהי (סעיף 99 לתצהיר). עד לסיומו של ההליך, כשלוש שנים לאחר המועד בו הוגש תצהיר עדותה הראשית של התובעת, לא ביקשה התובעת להגיש עדכון באשר למצבה התעסוקתי והכנסתה ובסיכומיה כלל לא התייחסה לנתון זה. הנתבע טען בסיכומיו כי התובעת עובדת כיום במשרה מלאה בחברת הייטק ומשתכרת סך של 10,000 ₪ לחודש, ובסיכומי התשובה שהגישה טענה התובעת כי טענות הנתבע בנוגע להשתכרותה אינן נכונות ולא הרחיבה מעבר לכך. לנוכח המפורט לעיל, בהינתן גילה של התובעת, השכלתה והעובדה שילדי הצדדים נמצאים כמעט מחצית הזמן אצל הנתבע, ניתן להניח שכיום לתובעת הכנסה מעבודה, או יכולת השתכרות, בסך של כ- 10,000 ₪ לחודש.

ג. כיום, כאשר הנתבע מתגורר בישראל, אמנם הוא אינו עובד באותו היקף כשכיר בחברה A, אך כל הכנסתו – לרבות באמצעות חברה א' – מתקבלת ממתן שירותים לחברות ונכסי הנאמנות המשפחתית. מכאן, ניתן ללמוד מחד שבעבודת הנתבע עת התגוררו הצדדים בארה"ב היה כדי לתרום לכושר השתכרותו כיום. מנגד, מכאן נלמד גם שלא ניתן לנתק בין כושר השתכרותו של הנתבע לבין היותו בן למשפחתו ובכך אין לתובעת כל תרומה.

ד. הנתבע השלים את השכלתו לפני שהצדדים נישאו. זאת ועוד, על פי גרסת התובעת עצמה בחקירתה הנגדית, בעת היכרות הצדדים הנתבע כבר השתכר מעבודה סכומי כסף גבוהים מאוד (כך מתוך חקירתה: "ש. מה המשכורת שלו הייתה בתקופה שלפני? ... ת. אני לא יודעת מה ... ש. את משערת? ת. הוא היה מאוד עשיר אז. ש. 10,000 ₪? 20,000 ₪? או שאת לא יודעת? ת. לא, הרבה יותר ... הוא היה מקבל בונוסים מאוד, בנק השקעות ב--- זה הרבה מאוד כסף", עמ' 7 ש' 13-20, ובהמשך: "אני יודעת שאת כל החיים שלו הוא מימן בעצמו והיה לו הרבה מאוד כסף בעבודות הקודמות שהוא עבד בהן. אבל אני לא יודעת סכום", ש' 27-28). כלומר, על פי גרסת התובעת, לנתבע היה כושר השתכרות גבוה עוד לפני היכרותו את התובעת ומכאן שלא נישואי הצדדים והקשר ביניהם הם שהביאו להצמחת כושר השתכרותו.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

ה. התקופה שבין מועד נישואי הצדדים לבין מועד הקרע נמשכה פחות מ- 9 שנים. אמנם לא מדובר בתקופה של מה בכך, אך גם לא מדובר בתקופה ארוכה.

ו. התובעת אינה יוצאת מהנישואין בחוסר כל. בהתאם לחוות דעת המומחה, על הנתבע לשלם לתובעת לאיזון המשאבים סך של 2,038,603 ₪, ובנוסף בעתיד תקבל התובעת את חלקה בזכויות הסוציאליות של הנתבע אשר אינן נזילות כיום.

ז. לא מדובר במקרה בו במהלך הנישואין אחד מבני הזוג עושה לפיתוח כושר השתכרות אך לא נהנה ממנו לאורך הנישואין אלא רק לאחר הפירוד. אף לא מדובר במקרה בו משום עבודת בן הזוג בחברות השייכות למשפחתו הוא מקבל תגמול נמוך. להיפך, במקרה שלפניי, זכותה של התובעת לא קופחה משום עבודת הנתבע במתן שירותים לחברות השייכות למשפחתו. כאשר חיו הצדדים יחד נהנו שניהם מהשתכרותו הנאה של הנתבע, ובפרט ב- 5 השנים בהן חיו בארה"ב והנתבע ניהל את חברה A, בהן, כאמור, הנתבע קיבל משכורות גבוהות ואף בונוסים. השכר והבונוסים שקיבל הנתבע בעד עבודתו נכנסו לפול המשותף שכן חשבונות הבנק אליהם הופקדו נכנסו לאיזון המשאבים. כאמור, באותן שנים חיו הצדדים ברמת חיים גבוהה אשר מומנה על ידי חברה A וגם מכך נהנתה התובעת.

ח. לא הוכח כי בין הצדדים נהגה חלוקה מובהקת של "בן זוג ביתי" לעומת "בן זוג חיצוני". למעט השנים בהן התגוררו הצדדים בארה"ב, לא הוכח כי הייתה מניעה כי התובעת תעבוד. כפי שפורט לעיל, שורת עדים אשר עבדו בחברה A העידו כי עם חזרת הנתבע להתגורר בישראל פחתה באופן משמעותי היקף עבודתו והוא היה פנוי יותר למשפחתו. גם כיום ילדי הצדדים מחלקים את זמנם כמעט בחלקים שווים בין הצדדים (בשגרה 57% אצל התובעת ו- 43% אצל הנתבע, ובחופשות וחגים בחלקים שווים), באופן שמאפשר לשניהם לעבוד, לעשות להתפתחותם המקצועית ולהשיא את הכנסותיהם מעבודה.

ט. עוד ראוי לציין בעת הבחינה האם שיקולי צדק כלכלי וחלוקתי מטים את הכף לעבר חלוקה של משאבי הצדדים לא בחלקים שווים לטובת התובעת, כי – כפי שפורט לעיל – הנתבע העביר לחשבונות הבנק אשר יתרתם נכללה באיזון המשאבים סך חיצוני של כמעט חצי מיליון דולר אשר היה שייך לו לפני נישואיו לתובעת, ואשר נטמע ברכוש המשותף.

י. בנוסף יש לציין, כי לגבי חשבונות הבנק של הצדדים או מי מהם עתרה התובעת בכתב התביעה ושבה על כך גם בסיכומיה, כי יתרתם תחולק בין הצדדים בחלקים שווים

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

(ראו למשל סעיפים 58 ו-95.95 לכתב התביעה). הכספים אשר בחשבונות הבנק מהווים רוב רובם של הנכסים לאיזון, ולמעט כספים אלה הרכיבים הנוספים שנכללו באיזון הם שווי חברה אי' בסך של 298,381 ₪ והפער בין שווי רכבי הצדדים בסך של 45,000 ₪ לטובת התובעת. כלומר, השאלה אם להפעיל את סמכות בית המשפט לפי [סעיף 218\(2\)](#) [לחוק יחסי ממון](#) אם לאו, מתייחסת לחלוקת סך של פחות מ- 300,000 ₪.

87. לנוכח כל זאת, לא מצאתי כי במקרה זה ראוי לחרוג מהכלל ולקבוע כי יש לחלק את משאבי הצדדים לא בחלקים שווים ביניהם. למעלה מהצורך ואף שממילא טענת התובעת כי יש להביא בחשבון במקרה זה פערי כושר השתכרות נדחית, יוער כי בכתב התביעה ובסיכומיה עתרה התובעת הן לחלוקת פערי כושר השתכרות והן לאיזון לא שווה בין הצדדים בשל פערי כושר השתכרות, אף שמדובר למעשה בסעד כפול בגין אותה עילה. יוזכר, בהתאם לפסיקה שפורטה לעיל, הכלל הוא שכושר השתכרות אינו נכס בר איזון, אך במקרים מסוימים יהיה מוצדק להביאו בחשבון בין במסגרת איזון המשאבים באמצעות שימוש בהוראת [סעיף 218\(2\)](#) [לחוק יחסי ממון](#) וקביעה כי איזון המשאבים ייעשה לא מחצה על מחצה, ובין באמצעות עריכת תחשיב חשבונאי.

ג(2) תביעת המזונות:

88. בכתב התביעה עתרה התובעת הן לחיוב הנתבע במזונות הקטינים והן לחיובו במזונותיה שלה. בסיכומיה, שבה התובעת וטענה כי יש לחייב את הנתבע במזונותיה ובמזונות הקטינים וכן בכל הוצאות המדור והחזקתו (סעיף 10(ב) לסיכומים). אולם, ביחס לעתירה לחיוב במזונות אישה לא פרטה התובעת טענותיה בסיכומים, אלא פירט הטענות התייחס למזונות הקטינים בלבד. כאמור, ביום 00.00.2022 התגרשו הצדדים זמ"ז בג"פ. הצדדים חתמו על הסכם שכותרתו "הסכם גירושין" במסגרתו נקבע בין היתר: "... במסגרת הסכם זה מוותרת האישה על טענותיה לכתובה (עיקר ותוספת), למזונות אישה (עבר, הווה ועתיד) ולכל טענה אחרת הקשורה בהליכי הגירושין עצמם בכתובתה, תוספת כתובה ומזונותיה..." (סעיף 7 להסכם הגירושין אשר צורף כנספח לשאלות ההבהרה ששלח הנתבע למומחה ונסרק לתיק 49643-11-20 ביום 12.1.2023). יש טעם לפגם בהתנהלות התובעת אשר אף על פי כן שבה בסיכומיה על טענתה שיש לפסוק לטובתה מזונות אישה וברור שאין לקבל טענה זו. לנוכח הסכם הגירושין בין הצדדים והסעיף שצוטט לעיל מתייתר הצורך לבחון האם במקרה זה אלמלא הסכם הגירושין הייתה התובעת זכאית למזונות אישה.

89. אשר למזונות הקטינים, [סעיף 3\(א\) לחוק לתיקון דיני המשפחה \(מזונות\)](#), תשי"ט-1959, קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. הצדדים הם יהודים

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

ועל כן החיוב במזונות הילדים ייבחן לפי הדין העברי כפי שפורש בפסיקות בית המשפט העליון. בהתאם – במזונות קטין שגילו מתחת לשש שנים, האב חייב לשאת במלוא הצרכים ההכרחיים, כאשר בצרכים שהם מעבר לכך, שהם "מדין צדקה", חייבים שני ההורים בהתאם ליכולותיהם הכלכליות; ובמזונות קטין שגילו מעל שש שנים, לפי ההלכה שנפסקה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלוגית (19.7.2017), שני ההורים חבים ללא הבחנה בין צרכים ההכרחיים לבין צרכים שמעבר לכך, כאשר חלוקת הנשיאה במזונות בין ההורים תיעשה על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכל המקורות, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל ובשים לב למכלול נסיבות המקרה.

90. כאשר החלו ההליכים היו שני ילדיהם של הצדדים מתחת לגיל שש שנים ואילו כיום בנם של הצדדים בן כ- 8.5 שנים ובתם בת כ- 6.5 שנים.

צרכי הילדים:

91. התובעת טענה בתצהיר עדותה הראשית כי צרכיו החודשיים של כל אחד מהקטינים מסתכמים בסך של 11,007 ₪ לחודש על פי הפירוט הבא: כלכלה, מזון ומוצרי ניקיון והיגיינה – 3,000 ₪, ביגוד והנעלה – 1,500 ₪, מסעדות, סרטים, בילויים, צעצועים, דיסקים וספרים – 2,500 ₪, מספרה טיפוח וקוסמטיקה – 300 ₪, בריאות, ביטוחים פרטיים, קופ"ח וכו' – 500 ₪, מתנות לימי הולדת, חגיגת יום הולדת, אירועים – 400 ₪, נופשים בארץ ובחו"ל (כולל טיסות ביזנס) – 2,000 ₪, אחזקת רכב (25% מכלל הוצאה זו) – 807 ₪. התובעת עתרה לחיוב הנתבע לשאת במלוא ההוצאות האמורות.

92. התובעת לא צרפה אסמכתאות לתמיכה בטענותיה באשר לצרכי הקטינים. לטענתה, למימון הוצאות הקטינים עד לפירוד היא עשתה שימוש בכרטיס אשראי לחיוב חשבון הבנק של הנתבע בארה"ב, ועל כן אין בידיה אסמכתאות. אולם אף אם טענת התובעת באשר לאופן מימון צרכי הקטינים עד לפירוד נכונה, אין בכך צידוק לאי צירוף אסמכתאות ולהעדר הוכחה לטענותיה. כאמור, בראשית ההליך ניתן צו אשר אפשר לכל אחד מהצדדים לפנות לכל מוסד פיננסי ולקבל מידע ומסמכים אודות משנהו בתקופה שממועד הנישואין ועד למועד הקרע. התובעת לא טענה כי אין בצו זה די כדי לאפשר לה לקבל את מסמכי חשבון הבנק של הנתבע בארה"ב ממנו לטענתה מומנו ההוצאות או את תדפיסי כרטיס האשראי בו השתמשה, וממילא גם אם לא היה בצו זה די, היה על התובעת להגיש בקשה בעניין זה. כאמור, התובעת לא חסכה בהליכי גילוי, ואף על פי כן היא לא הגישה בקשה כאמור.

93. אף שהתובעת לא הוכיחה את טענותיה בעניין צרכי הקטינים, כידוע, בית המשפט רשאי לאמוד את צרכי הקטינים כשופט היושב בקרב עמו (ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 822

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

1 בגדר כך יש להתחשב בפסיקה לפיה צרכי ילדים מושפעים מרמת החיים שניהלה
2 המשפחה וניתן ללמוד על היקפם מהכנסות כל אחד מההורים (בע"מ 2433/04 צינובוי נ'
3 צינובוי (2.01.2005); בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה (8.6.2005)). יש להביא בחשבון את רמת
4 החיים של המשפחה טרם פרוץ הסכסוך, ולקבוע את סכום המזונות כך שהוא יסקף ולו
5 בקירוב את הרמה אליה הורגלו הקטינים, ככל שהדבר אפשרי מבחינת יכולותיהם הכספיות
6 של ההורים (עמ"ש (ת"א) 14781-09-19 פלוני נ' פלוגית (7.6.2020)). אשר לגובה צרכיו של
7 קטין המתגורר בבית אמיד במיוחד, ראו הדברים שנכתבו בעמ"ש (מרכז) 67824-01-22 פלוני
8 נ' פלוגית (19.1.2023): **"הובהר בפסיקה כי צרכיו הרגילים של קטין המתגורר בשני בתים**
9 **עולים כדי 2,250-2,500 ₪ לחודש ... אלא שזו אמת מידה ממוצעת של קטין המתגורר בבית**
10 **רגיל. לא כן כאשר עסקינן בקטין שהורגל ברמת חיים גבוהה המתגורר בבית אמיד במיוחד.**
11 **כאשר עסקינן בהורה המחזיק בנכסים בעשות או אף מאות מליוני ₪ יש להניח כי צרכי**
12 **הבילוי, התרבות והנופש של הקטין עולים בשיעור ניכר על צרכיו של קטין ממשפחה במצב**
13 **כלכלי שונה, כשם שיש להניח שעלויות ההלבשה וההנעלה (הבתייחס לפער שבין מותגים**
14 **למוצרים רגילים) שלו עולות על אלו של אחר".** באותו מקרה, אשר עסק בהורים ששווי
15 נכסיהם המשותפים עולה על 10 מיליון ₪ ובאב אשר מעבר לכך יש לו נכסים רבים בשווי
16 עשרות מיליוני ₪ נוספים, הועמדו צרכיו של קטין בשיעור של 4,500 ₪ לחודש כולל עלויות
17 החזקת המדור. עוד ראוי בהקשר זה להזכיר את הפסיקה לפיה על מי שתובע מזונות מעבר
18 לסכום שנקבע בפסיקה כסכומים שתואמים רמת חיים מסוימת, להוכיח את טענותיו, אחרת
19 בית המשפט יפסוק על דרך האומדנא (עמ"ש (ת"א) 4385-01-23 פלוגית נ' אלמוני (7.1.2024)).

20
21 94. במקרה שלפניי, כאמור, התובעת טוענת כי המשפחה חיה ברמת חיים גבוהה ביותר, אולם
22 ניכר כי היא הפריזה בתיאוריה אודות רמת החיים שניהלה המשפחה. התובעת הסתמכה
23 בעניין זה אך על עדותה שלה, אולם גם בה נפלו סתירות. בכתב התביעה ובתצהיר עדותה
24 הראשית טענה התובעת שרמת החיים של הצדדים כללה טיסות במטוס פרטי, אולם
25 מחקירתה הנגדית עולה כי המטוס הפרטי היה של אביו של הנתבע ונמכר בשנת 2011, היינו
26 בשנה בה הצדדים נישאו זל"ז וזמן רב לפני שהקטינים נולדו (עמ' 48 לפרוטוקול). בעת
27 הפירוד בשנת 2020 עשה הנתבע שימוש ברכב ששווי על פי חוות דעת המומחה היה 93,600
28 ₪, והתובעת עשתה שימוש ברכב אשר שווי פי חוות דעת המומחה היה 138,600 ₪. לא
29 מדובר בהתנהלות המשקפת רמת חיים גבוהה כנטען. אמנם, ב- 5 השנים בהן התגוררו
30 הצדדים בארה"ב לצורך עבודת הנתבע בחברה A הם חיו ברמת חיים גבוהה יותר, אך זאת
31 במיומן החברה וכחלק מתנאי העסקת הנתבע, כנלמד מכך שגם מחליפו בתפקיד נהנה מאותם
32 תנאים, כמפורט לעיל. לאחר ששבו הצדדים לישראל הם לא המשיכו לחיות באותה רמת
33 חיים גבוהה. גם התובעת העידה בחקירתה הנגדית כי חלק מההוצאות שפרטה מתייחסות
34 לתקופה בה חיו בארה"ב ולא היו לאחר ששבו לישראל (עמ' 73 לפרוטוקול). התובעת העידה
35 אמנם כי הצדדים העסיקו גם בישראל עוזרת בית 4 פעמים בשבוע וכן מטפלות (עמ' 60

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

1 לפרוטוקול), אך הנתבע הכחיש טענה זו וטען כי בישראל העסיקו הצדדים מטפלת לתקופה
2 קצרה בלבד, בה הקטינים לא היו רשומים לגנים, עד לחודש אוגוסט 2019 והתובעת לא
3 הוכיחה טענותיה בעניין זה בכל דרך. אמו של הנתבע העידה בחקירה הנגדית, כי לאחר
4 שהצדדים שבו להתגורר בישראל הילדים לא היו רשומים לגנים ולכן "לתקופה קצרה מאד של
5 שבועות בודדים לכל היותר הייתה להם עוזרת/מטפלת אשר סייעה להם עם הילדים..." (סעיף 21
6 לתצהירה). הצדדים לא רכשו נכס משותף והם התגוררו בישראל בשכירות. מנגד, הדירה בה
7 התגוררו הצדדים עד לפירוד אינה זולה, אלא הם שילמו עבורה שכ"ד בסך של 12,500 ₪
8 לחודש, וסכום זהה שילם הנתבע גם עבור הדירה השכורה אליה עבר לאחר הפירוד. כמו כן,
9 הצדדים נהגו לצאת לחופשות בארץ ובחו"ל (ראו חקירתו של הנתבע לפיה גם במקרים בהם
10 החברה מימנה את כרטיס הטיסה שלו, כרטיסי הטיסה של התובעת והילדים כאשר התלו
11 אליו מומנו על ידי הצדדים עצמם, עמ' 183), וגם בכך יש כדי ללמד כי חיו ברמת חיים גבוהה
12 מהממוצע. עוד ובנוסף יש להביא בחשבון כי לנתבע נכסים וחשבונות בנק בבעלותו הנפרדת,
13 כפי שיפורט להלן.

14
15 95. לנוכח כל זאת, ובהתחשב גם בהלכה פיה צרכיהם של שני ילדים פחותים ממכפלה של צרכיו
16 של ילד אחד (ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב(3) 599 (1988)), אני מעריכה כי צרכי בתם
17 הצעירה של הצדדים נאמדים בסך של 4,000 ₪ לחודש כולל הוצאות החזקת המדור מתוכם
18 2,200 ₪ לצרכים תלויי שהות (מזון, מוצרי היגיינה, ביגוד והנעלה, חלק מהוצאות החזקת
19 הבית כחשמל, מים, גז) ו- 1,800 ₪ לצרכים שאינם תלויי שהות, וצרכיו של הבן הבכור
20 נאמדים בסך של 3,600 ₪ לחודש כולל הוצאות החזקת מדור מתוכם 2,000 ₪ לצרכים תלויי
21 שהות ו- 1,600 ₪ לצרכים שאינם תלויי שהות. לעניין הוצאות החזקת המדור שפרטה
22 התובעת בתצהיר עדותה הראשית יש לציין כי למעט לעניין תשלום ארנונה, האסמכתאות
23 שצרפה התובעת מלמדות על תשלומים בפועל נמוכים באופן משמעותי מאלו שנטענו על ידה.
24 כמו כן, בהתאם לחקירתה הנגדית של התובעת, חלק מההוצאות אינן קיימות בפועל (ראו
25 לעניין הוצאות גן עמ' 76 ש' 11).

26
27 96. אשר להוצאות המדור, על פי עדות התובעת בחקירתה הנגדית, היא עברה לדירה שכורה
28 אחרת והיא משלמת שכ"ד בסך של 6,700 ₪ לחודש (עמ' 75 ש' 13-15). חלקם של שני
29 הקטינים הוא בשיעור של 40% לערך (ע"א 52/87 הראל נ' הראל, פ"ד מג(4) 201 (1989)), ושל
30 כל אחד מהם בשיעור של 20% כלומר בסך של 1,340 ₪ לחודש. הקטינים מתגוררים אצל שני
31 הוריהם וגם הנתבע מחזיק עבורם מדור. על מנת שלא ליצור פער בין הצדדים לרעת התובעת
32 אשר נובע מהפער במצב הכלכלי בין הצדדים, ואשר יהא בו גם כדי לפגוע בטובת הקטינים,
33 עלות המדור המיוחסת לנתבע לצורך בחינת החיוב במזונות תהא זהה לעלות המדור אצל
34 התובעת.
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

חלוקת זמני השהות:

97. כאמור, הקטינים נמצאים באחריות הורית משותפת והם מחלקים את זמנם בין הוריהם באופן הבא: בשגרה - באמצע השבוע 3 ימים עם התובעת ויומיים עם הנתבע ובסופי שבוע לסירוגין אצל כל אחד מההורים מיום שישי עד יום ראשון בבוקר, בחופשות ובחגים - בחלקים שווים. מדובר בחלוקה מוטת מעט לטובת התובעת אך כמעט בחלקים שווים בין ההורים.

יכולתו הכלכלית של הנתבע:

98. כאמור, לטענת הנתבע הוא משתכר כיום 20,000 ₪ ברוטו לחודש שהם כ- 15,000 ₪ נטו מחברה א' שבבעלותו, וטענתו זו עולה בקנה אחד עם מסקנות המומחה אשר מצא כי מדובר במשכורת ההולמת את מצבה של החברה. בנוסף לדברי הנתבע הוא משתכר סך של 5,800 דולר לחודש כשטס לארה"ב מה שלדבריו קורה לעתים רחוקות. לפיכך, לצורך פסיקת מזונות ניתן להעריך שהכנסת הנתבע מעבודה כיום היא בסך של כ- 35,000-40,000 ₪ לחודש.

99. לשם בחינת שיעור חיובו של הנתבע במזונות הקטינים, אין לעצור בהכנסתו מעבודה. בעת הערכת היכולת הכלכלית לצורך בחינת החיוב במזונות ההסתכלות היא רחבה ונגזרת מסך כל המקורות הכלכליים העומדים לרשות משלם המזונות, כולל נכסים, חסכונות ואף פוטנציאל ההשתכרות (בע"מ 3432/09 פלוגי נ' פלוגית (23.6.2009); ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ(1) 147 (1986)). על פי תצהירו הרכושי של הנתבע אשר הוגש ביום 25.2.2021, ב- 3 חשבונות הבנק של הנתבע אשר לא נכללו באיזון המשאבים סך כולל של כ- 31,140 דולר וכ- 44,000 ליש"ט. בנוסף על פי התצהיר הרכושי, לנתבע זכויות בבית מגורים ב- --- שקיבל במתנה אשר זכויות ההנאה בו מוקנות לסבתו, מחצית מהזכויות בדירת מגורים בעיר --- שקיבל במתנה ואשר זכויות ההנאה בה מוקנות לסבתו ו- 1/8 מהזכויות בבית מגורים בעיר --- שקיבל במתנה ואשר זכויות ההנאה בו מוקנות לסבתו. ראו בעניין זה גם תצהיר עדותו הראשית של הנתבע.

יכולתה הכלכלית של התובעת:

100. כפי שפורט לעיל בפרק שדן בטענות התובעת לעניין פערי כושר השתכרות, ניתן להעריך את הכנסת התובעת מעבודה או יכולת הכנסתה מעבודה בסך של כ- 10,000 ₪ לחודש.

101. בנוסף, התובעת צפויה לקבל באיזון המשאבים סך של כ- 2,366,100 ₪ כאשר סכום זהה יש ליחס לטובת הנתבע שכן הוא מצוי בידיו בין בכסף ובין בשווי החברה שבבעלותו.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוגי

102. לנוכח האמור מצאתי להעריך את יחס היכולות הכלכליות של הצדדים לצורך בחינת שיעור החיוב במזונות הקטינים 90% לנתבע 10% לתובעת. על פי יחס זה יבחן הסכום שעל הנתבע לשלם לתובעת למזונות הקטינים, כשבעניין ההוצאות תלויות השהות יובא בחשבון גם יחס חלוקת זמני השהות של כ- 45% אצל הנתבע ו- 55% אצל התובעת. לעניין חישוב הסכום שעל הנתבע לשלם לתובעת עבור רכיב המדור, יש להביא בחשבון את חלקו של כל אחד מהילדים במדור אצל שני ההורים, לחייב את הנתבע ב- 90% מכך ולהפחית את הסכום בו הוא נושא באופן ישיר. בהתאם, הנתבע ישלם לתובעת למזונות הבן --- וחלקו במדור סך של 3,400 ₪ לחודש ולמזונות הבת --- וחלקה במדור סך של 3,700 ₪ לחודש. בנוסף, הצדדים ישאו ביחס של 90% הנתבע ו- 10% התובעת בהוצאות הרפואה החריגות של הקטינים וכן בהוצאות נוספות אשר תפורטנה להלן.

103. מאחר שהנתבע בסיכומיו ויתר על טענה כי יש להשיב סכומים ששולמו ביתר בהתאם להחלטה למזונות זמניים, והואיל וכיום שני הילדים בני למעלה משש שנים, הדיון בגובה החיוב במזונות הילדים עד הגיעם לגיל שש מתייטר, אלא אם הוא גבוה מהסכום שנפסק למזונות זמניים. בהינתן הערכת צרכי הקטינים כמפורט לעיל (לשני הקטינים יחד 7,500 ₪ לחודש), הרי שגם בתקופה בה היה על האב לשאת בכל הצרכים ההכרחיים, ואפילו אם היה מקום לראות בכל צרכי הילדים כצרכים הכרחיים בהם על האב לשאת לבדו (מה שאינו תואם את הדין כמפורט לעיל), עדיין, הסכום המתקבל היה נמוך מהסכום שנקבע למזונות זמניים (7,500 + 2,680 ₪ שהם 40% מהמדור). האמור נכון גם לתקופה בה התובעת גרה בדירה שכורה בשכ"ד של 12,500 ₪ לחודש (סך כל הצרכים של הקטינים 7,500 + 5,000), שכן הקטינים שהו עם הנתבע כמעט מחצית מהזמן בו הוא נשא בחלק ניכר מהוצאותיהם באופן ישיר, אשר ניתן להניח שעלותם למעלה מ- 1,500 ₪.

ד. לסיכום:

104. בהתאם לכל האמור אני מורה כדלקמן :

- א. הנתבע ישלם לתובעת לאיזון המשאבים סך של 2,038,603 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום 31.1.2022 (מועד השערך בחוות הדעת) ועד למועד התשלום בפועל.
- ב. ככל שבעתיד יהיה חיוב בתשלום מס רווח הון בגין חברה א', תשלם התובעת את חלקה עד למועד הקרע.

תלה"מ 20-11-49666, תלה"מ 20-11-49643 פלוגית נ' פלוני

- ג. בנוסף, כל אחד מהצדדים זכאי למחצית הזכויות שאינן נזילות אשר נצברו לטובת משנהו בתקופה שמיום 5.6.2011 עד יום 6.9.2020 כמפורט בחוות הדעת. לשם ביצוע פסק הדין ואיזון זכויות אלה בפועל יפנו הצדדים למומחה על מנת שיערוך פסיקתאות לרישום הזכויות לפי פסק הדין אצל הגופים החוסכים או יפעלו בארה"ב בדרך אחרת לרישום חלקה של התובעת בזכויות שנצברו לטובת הנתבע שם.
- ד. הנתבע ישלם לידי התובעת למזונות הבן --- וחלקו במדור סך של 3,400 ₪ לחודש ולמזונות הבת --- וחלקה במדור סך של 3,700 ₪ לחודש.
- ה. הסכום האמור ישולם ב- 10 לכל חודש עבור אותו חודש, לחשבון בנק אשר את פרטיו תמסור התובעת לנתבע, יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן (המדד הבסיסי הוא המדד הידוע היום) ויעודכן אחת לשלושה חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע.
- ו. בנוסף ישאו ההורים ביחס של 90% הנתבע ו- 10% התובעת בהוצאות הרפואה החריות של הקטינים אשר אינן מכוסות על ידי ביטוח הבריאות (לרבות: טיפולי שיניים, משקפיים וטיפולים רגשיים). ככל שתהיה מחלוקת בשאלת נחיצות הוצאה רפואית יפעלו ההורים לפי המלצת הרופא המטפל. עוד ובנוסף ישאו ההורים ביחס של 90% הנתבע ו- 10% התובעת בהוצאות הבאות: תשלומים לגן ולבית הספר מכל סוג, צהרון עד סיום כיתה ג', שני מחזורי קייטנה בחופשת הקיץ לכל ילד, שני חוגים בשנה לכל ילד, תשלומים לתנועת נוער, הוצאות בתחילת שנה (רכישת ספרי לימוד, ציוד לימודי ותלבושת לבית הספר) וזאת לאחר ניכוי תשלומים המשולמים מכל גורם עבור הוצאות אלה, אבחונים ושיעורים פרטיים כאשר ככל שתתגלע מחלוקת בשאלת נחיצותם יפעלו הצדדים לפי המלצת המורה המחנך או יועצת בית הספר, טלפון נייד לכל אחד החל מהמועד עליו יסכימו הצדדים, שיעורי נהיגה ומבחן נהיגה ומסע לפולין במסגרת בית הספר או תנועת נוער.
- ז. בשים לב להחלטה שניתנה למזונות זמניים כמפורט לעיל, דמי המזונות עבור כל אחד מהקטינים ישולמו עבור התקופה שתחילתה במועד מתן פסק דין זה ועד הגיע אותו קטין לגיל 18 או סיום בית הספר התיכון לפי המאוחר.
- ח. מתום תקופת החיוב במזונות כל אחד מהילדים ועד לסיום שירות צבאי חובה או שירות לאומי ישלם הנתבע לידי התובעת למזונות אותו ילד שליש מהסכום האמור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 49666-11-20, תלה"מ 49643-11-20 פלונית נ' פלוני

ט. קצבת הילדים המשולמת מהמוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם בנוסף לדמי המזונות.

י. בשים לב לריבוי הסוגיות בהן עסק פסק הדין, ריבוי הדיונים, תוצאת ההליך ופרק הזמן בו נמשך בירורו, וכן בשים לב להתנהלותו של כל אחד מהצדדים כפי שפורט בפסק הדין, התובעת תשלם לנתבע הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 40,000 ₪.

פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים שמספריהם בכותרת.

ניתן ביום י' אב תשפ"ד, 14 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.
תוקן היום יד' אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

ענת הלר-כריש, שופטת

ענת הלר-כריש